

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

26. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

1. ČERVENCE 2012

Z obsahu:

„Rodina, práce a svátek“
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
6. června 2012
- strana 2 -

Svatí Cyril a Metoděj
Andrea Due
- strana 4 -

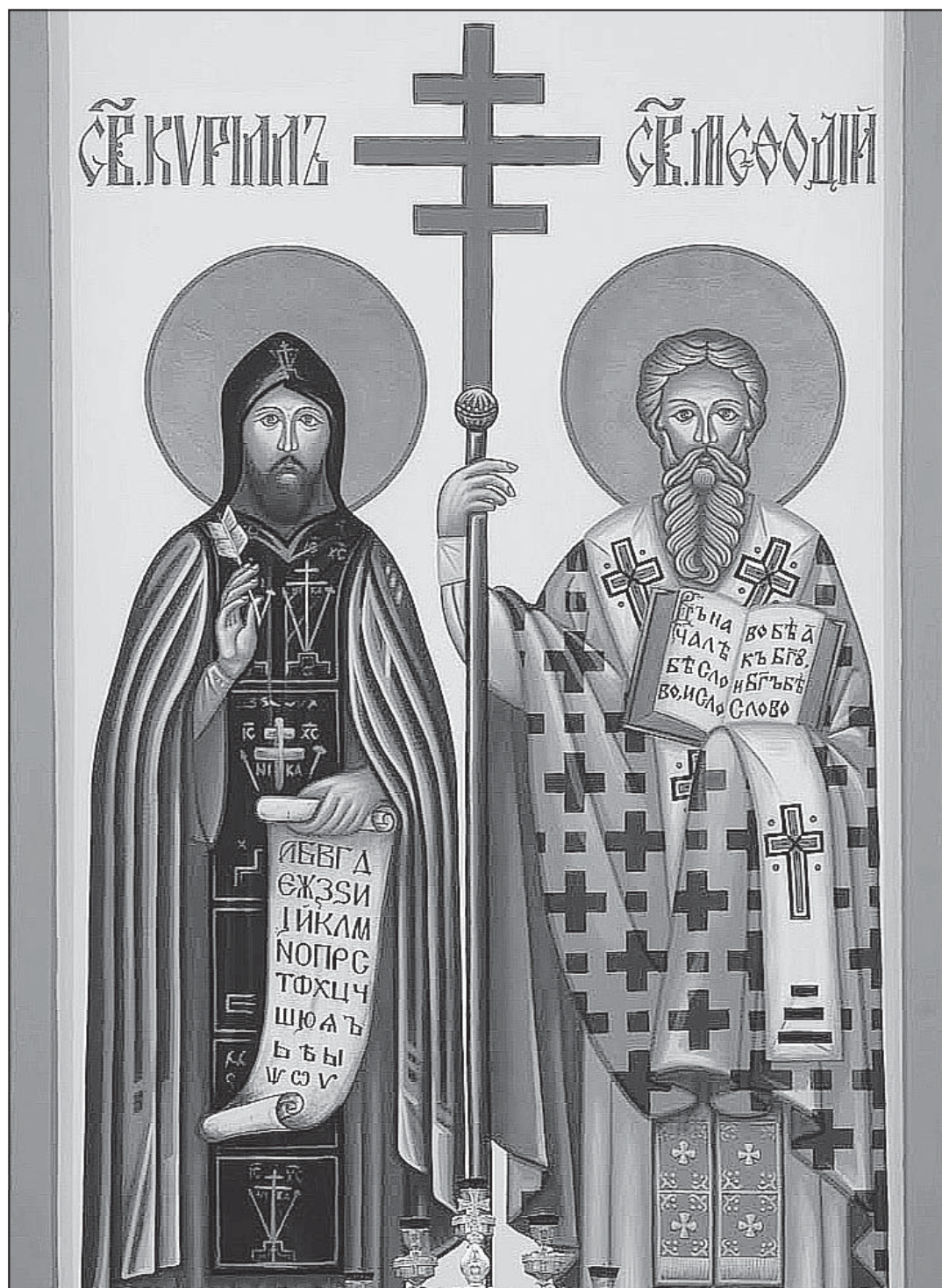
Ježíšova poselství
P. Ottaviovi
Michelinimu (48)
- strana 5 -

Hora osmi
blahoslavenství
(2 - dokončení)
Fulton J. Sheen
- strana 6 -

Matka Makária
(2 - dokončení)
...bezmocná, ubohá,
zkroucená na lůžku,
trpělivě nesoucí svůj kříž
z lásky k Bohu...
- strana 8 -

Měsíc Ježíšova Srdce (4)
Ze spisů svaté Markéty
Marie Alacoque
- strana 10 -

Otevřený dopis
Stanislav Kostera
- strana 11 -

Editorial

O křídlené rčení „Historie je učitelkou života“ zná leckdo i v jeho latinském originálu: *Historia magistra vitae*. Ne každý však ví, odkud toto rčení pochází. Jeho autorem je slavná osobnost starověkého Říma, Marcus Tullius Cicero, který je znám především jakožto vynikající řečník, ale toto jeho mistrovství mu bylo jen nástrojem v jeho právnícké a politické aktivitě. Ono rčení je vytrženo z věty, která zní: *Historia vero testis temporum, lux veritatis, vita memoriae, magistra vitae, nuntia vetustatis, qua voce alia, nisi oratoris, immortalitati commendatur?* (Historie jako svědek časů, světlo pravdy, živá paměť, učitelka života a posel dávnověku, kým jiným může být odkázána nesmrtnosti, ne-li hlasem řečníka?)

Ve stejné době, kdy slavný římský orátor takto oceňoval smysl dějin, anonymní, ale neméně významný židovský autor se zamýšlel mnohem hlouběji nad smyslem dějin. Měl na mysli především dějiny vyvoleného národa a své úvahy shrnul v knize zvané *Moudrost Šalomounova*, která později v překladu Vulgáty dostala název *Knihy moudrosti*.

Z této starozákonní knihy slyšíme tuto neděli jen kratičké úryvek, který by však neměl uniknout naší pozornosti. Přijměme ho jako naléhavé pozvání, abychom sáhli po Starém zákonu a otevřeli onu Knihu moudrosti. Jsem přesvědčen, že kdo ji začne číst, nezdrží se úžasu, hned tak tuto knihu neodloží a uzná, že její autor skutečně osvědčuje moudrost krále Šalomouna, za kterého se ve své skromnosti schovává.

Tím, co nás v dějinách tak oslovuje, nejsou totiž samotné události, ale Boží moudrost, která *dobře vidí do skrytu srdce, slyší všechno, co člověk mluví. Duch Hospodinův naplňuje zemi, dává všemu řád, zná každou myšlenku, neskryje se před ním nikdo, kdo je na straně bezpráví. Jeho spravedlnost je nesmrtelná.*

Mistrovským dílem je druhá, silně prorocky laděná kapitola této knihy, která výmluvně vystihuje smýšlení svévolníků, kteří spoléhají na svou sílu a *utlačují slabé, protože se jim zdá, že slabí jsou bez užítku*. Svatopisec však nezůstává u pozemského dění. Svěvolníci, kterým byl *pohled na spravedlivého na obtíž, a proto ho odsoudili k potupné smrti*, poznávají nakonec, *jak důkladně se zmýlili a jak je zasloupila jejich špatnost. Nepoznali Boží tajemství a nepočítali s tím, že Bůh odměňuje za zbožnost. To ďáblou zavisí vešla do světa smrt a zakusí ji ti, kdo k němu patří*. Spravedliví jsou však *v Boží ruce a trýzeň smrti se jich nedotkne*.

Tyto skutečnosti je třeba mít na paměti při četbě dějin, jinak nás samy nepoučí. I Ciceronův citát nakonec uvádí, že učitelem dějin je vlastně jejich zasvěcený výklad. Dějiny se totiž mohou stát stejně tak nejen školou života, ale také nástrojem ideologie. Máme s tím své zkušenosti z nedávné doby. Ale nejen „historičtí materialisté“, i tak populární intelektuál, jakým je Karel Havlíček Borovský, vyvozuje z dějin svérázné poučení, když tvrdí: „Smažme husitskou válku z naší historie, i zhasne sláva českého národa. Ta jediná doba váží více než ostatní naše dějství, ba více než celé věky čínské říše.“

Navíc to nebyl jen jeho soukromý názor, ale ohlas smýšlení, které tehdy ovládlo národní obrozenecké hnutí. Ačkoliv v té době cyrilometodějská tradice slavila své tisícileté jubileum, překryla ji mnohem pozdější „tradice“ bouřlivé doby, která po sobě zanechala nikoliv nová města a chrámy, ale spoušť. Husitská revolta byla téměř celé kulturní frontě 19. století proto tak sympatická, protože korespondovala s proticírkevními a protirímskými náladami a postoji, podporovanými mnoha různými okolnostmi, které se pak především díky Masarykovi přelily i do přípravy a vzniku nového českého státu.

Dokončení na str. 12

„Rodina, práce a svátek“

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 6. června 2012*

D razi bratři a sestry, „Rodina, práce a svátek“ – to bylo téma VII. Světového setkání rodin, které před několika dny skončilo v Miláně. Dosud nosím v mysli a srdci obrazy a dojmy této nezapomenutelné a nádherné události, která proměnila Milán na město rodin: skupiny rodin, které přišly z celého světa, spojila radost z víry v Ježíše Krista. Jsem hluboce vděčný Bohu, že mi dopřál prožít toto setkání „s“ rodinami a „pro“ rodinu. U těch, kteří mi během těchto dnů naslouchali, jsem se setkal s upřímnou ochotou přijímat a dosvědčovat „evangelium rodiny“. Ano, protože bez rodiny neexistuje budoucnost lidstva; zejména mladí, jestliže si mají osvojit hodnoty, které dávají životu smysl, potřebují se narodit a vyrůstat v tomto společenství života a lásky, které chtěl pro muže a ženu sám Bůh.

Setkání s četnými rodinami pocházejícími z různých kontinentů mi poskytlo šťastnou příležitost navštívit milánskou arcidiecézi poprvé jako Petruův nástupce. Byl jsem přijat velice vřele a jsem za to hluboce vděčný kardinálu Angelu Scolovi, kněžím, všem věřícím, jakož i primátorovi a dalším veřejným činitelům. Mohl jsem zblízka zakoušet víru ambrosiánského lidu, bohatého na dějiny, kulturu, lidství a činnost rodou lásku. Na náměstí před domem, symbolem a srdcem města, se uskutečnilo první setkání této intenzivní třídní pastorační návštěvy. Nikdy nezapomenu na vřelé přijetí, jaké mi připravily zástupy milánských obyvatel a účastníků VII. Světového setkání rodin, které mě pak provázelo během celého průběhu mé návštěvy také v zaplněných ulicích města. Bylo to nesmírné množství svátečně naladěných rodin, které se s hlubokou účastí spojily zvláště v sympatiích a solidárním citění s těmi, kteří se ocitli v nouzi a různých těžkostech, zvláště

s rodinami trpícími ekonomickou krizí a obyvateli postiženými zeměměřesením. Na tomto prvním setkání s městem jsem chtěl promluvit především k srdci ambrosiánských věřících, povzbudit je k životu podle víry v jejich osobním i společenském, soukromém i veřejném prožívání prospěchu autentického „blaha“, počínaje rodinou, kterou je znovu zapotřebí objevit jako prvotní základ lidství. Socha Madony s rozpjatými rukama z vrcholu milánského dómu jako by objímala svou mateřskou něhou všechny rodiny Milána a celého světa!

Milán mi pak připravil jedinečné a impozantní přivítání na jednom z nejpůsobivějších a nejvýznamnějších míst města, v La Scale, kde byly z podnětu velkých duchovních hodnot a ideálů napsány slavné stránky dějin této země. Tóny deváté symfonie Ludwiga van Beethovena daly zaznít univerzalitě a bratrství, které církev neúnavně předkládá, když hlásá evangelium. Po skončení koncertu jsem poukázal na rozpor mezi tímto ideálem a dramaty dějin a na potřebu blízkého Boha, který sdílí naše utrpení, při vzpomínce na četné bratry a sestry, zkoušené zeměměřesením. Zdůraznil jsem, že v Ježíši Nazaretském se Bůh stává naším bližním a nese s námi naše utrpení. Na konci tohoto působivého uměleckého a duchovního zážitku jsem chtěl obrátit pozornost k rodině třetího tisíciletí a připomenout, že právě v rodině člověk poprvé zakouší, že není stvořen k životu uzavřenému do sebe, ale ve vztahu k druhým; v rodině se srdce rozsvěcuje světlem pokoje, aby ozářovalo tento náš svět.

Na druhý den jsem v dómu zaplněném kněžím, řeholníky, řeholnicemi a seminaristy za přítomnosti mnoha kardinálů a biskupů, kteří přijeli do Milána z různých zemí světa, slavil

Dokončení na str. 12

Po krátkém pobytu na pohanském území vrací se Pán ke galilejským břehům, kde ho vyhlíží velký zástup. Kdo ho obzvláště toužebně hledá, je představený synagogy. Přivádí ho za Pánem veliká bolest. Srdce mu krvácí, protože mu umírá jeho milovaná dceruška. Obává se, že každým okamžikem může dojít k nejhoršímu, proto chce Ježíše najít co nejrychleji. Jakmile se k němu zástupem prodral, *padl mu k nohám a úpěnlivě prosil*. Ježíš přikládá velkou váhu přimluvné modlitbě, která je výrazem lásky a víry. Ihned odchází s ním a celý zástup je provází.

Šťastní jsou ti trpící, kterým někdo projeví svou lásku tím, že za ně prosí Všemohoucího Pána. Neznáš také potřebné ze svého okolí, kteří nevědí, u koho hledat pomoc, a nemají nikoho, kdo by se za ně přimluvil? Takoví lidé jsou skutečně polítováníhodní. Vynasnaž se pomáhat svými modlitbami i těm, které ty sám sice neznáš, ale zná je dobrotivý Pán. *Vyznamenej se v tomto díle lásky a přispěj jim v jejich v nouzi*.

Ale průvod potkává cestou posly, kteří přináší špatnou zprávu: *Tvá dcera již zemřela. Neobtěžuj Mistra*. Zdá se, že tito lidé od počátku nebyli nakloněni otcově iniciativě. S takovými skeptiky se můžeš setkat všude. Nic nedej na takové hlasy. *Neboj se, jen věř!* Lidské možnosti jsou smrtí nemocného u konce. Lékař dokáže smrt nanejvýš oddálit. Ježíš však smrt přemáhá. Proto přišel na svět jako Pán života a smrti. Je to Syn Boha, který nestvořil smrt, naopak je jejím úhlavním nepřítelem, protože *jen ďáblou zavisť přišla na svět*. Dnes budeš svědkem, jak poráží smrt. Průvod tedy pokračuje dál k domu smutku.

V zástupu je však ještě někdo jiný, kdo hledá pomoc, ale nepotřebuje prosebníka, a dokonce nepotřebuje ani žádná prosebná slova. Tato nemocná žena již vydala na své uzdravení všechny svůj majetek. Všechno, co měla, dala různým léčitelům. Tak mnoho dala těm, kteří zможou tak málo, dokud se nedověděla o lékaři, který nežádá nic, a může vše. Dlouho ho hledala a nyní má konečně příležitost využít toho, na co tak spoléhá. Postaví jí pouhý skrytý dotyk, aby *pocítila na svém těle, že je vyléčena*.

Ale tento její skutek zaslouží, aby nezůstal utajen. Ježíš začal hledat toho, kdo se ho dotkl. V této tlačenici, kdy se kolem Pána lidé tísni ze všech stran, se ho jistě dotklo mnohem více lidí a někteří se na něho dokonce přitlačili mnohem déle a citelně, ale žádný z těchto kontaktů neuvolnil Pánovu uzdravující sílu. Tím rozhodujícím činitelem nebyl samotný fyzický dotyk, ale pevná důvěra a po-

Síla víry

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Neboj se, jen věř.

korná touha trpící ženy, která se Ježíše více než svou rukou dotkla svou vírou. A to je skutečnost, kterou Pán nechce nechat utajenou. Neohlíží se po ní proto, aby ji pokáral za její smělost, jako by jeho uzdravující moc zneužila. Chce ji vidět proto, aby ji mohl veřejně představit a povzbudit tak šťastnou uzdravenou i tebe a všechny ostatní kolem. Teprve nyní s vděčností na kolenou vyslovuje žena upřímně to, co předtím dala najevo pouhým gestem. *Víra tě zachránila. Jdi v pokoji*.

Nauč se od této ženy i bez vyzvání říkat celou pravdu. Vyprávěj a vydávej svědectví o tom, jak důvěřuješ v Pánovy milosti a dary, jak ti pomáhají od tvých četných neduhů. Pán rád slyší tvá přiznání, jaké divy způsobila milost v tvém srdci, když se vírou otevřelo, aby v něm mohla působit jeho moc.

Průvod dorazil k Jairovi domu. Proč bere Pán s sebou dovnitř jen tři ze svých učedníků? Vybral si ty, které bude potřebovat pro své záměry. Neučinil tak na úkor ostatních, kteří nebyli vybráni. I oni mají své poslání, pro které jsou vybráni. Můžeš se i v této věci plně spolehnout na Pána a důvěřovat mu.

V domě představeného synagogy panuje velký vzruch. Těm, kterým nezbylo místo pro naději, zůstane jen *pláč a kvílení*. Ježíš je jediný, kdo ví, že všechno tento nárek sem nepatří, proto všechny vyháňá. *Dívka nezemřela, ale spí*. Zapamatuj si tato Ježíšova slova. Platí o všech, kdo zemřeli v Božím přátelství. Někteří lidé se tomu posmívají. Nemohou pochopit pravý smysl Pánových slov, protože ani nejsou ochotni připustit, že se může stát něco, co si sami neumí představit. I tyto agnostiky posílá Pán pryč. Kdo nechce uvěřit, neuvěří, ani když vidí zázrak na své vlastní oči.

Vzal ji za ruku a řekl: „*Talitha kum!*“ Stačí dvě jeho slova, aby vrátila dívce život. Těch, kteří uvěřili, se zmocňuje úžas. Ti, kteří odmítají víru, pocíťují zděšení. Připoj se k těm prvním a ulož hluboko do svého srdce úžas nad mocí Pána, *jehož laskavost trvá na věky*⁽¹⁾. Blahopřej uzdravenému dítěti i šťastným rodičům, jejichž nárek se obrátil v tanec. Neustávej velebit mocného dobrodince trpících a plačících. *Pane, můj Bože, chci tě chválit na věky*.⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Resp. žalm 30; ⁽²⁾ tamt.

Liturgická čtení

1. čtení – Mdr 1,13–15; 2,23–24

Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí. Ale všechno stvořil, aby to bylo; stvořené věci na světě přináší prospěch, jed zhouby v nich není; ani smrt na zemi nevládne. Spravedlnost smrti nepodléhá. Vždyť Bůh stvořil člověka k nesmrtelnosti, udělal ho jak obraz vlastní přirozenosti, ale ďáblou zavisť přišla smrt na svět, zakusí ji ti, kdo jsou v jeho moci.

2. čtení – 2 Kor 8,7.9.13–15

Bratři! Jako vynikáte po každé stránce: ve víře i ve slově, v poznání, ve vší horlivosti a lásce, kterou jste od nás přijali, tak se vyznamenejte i v tomto díle lásky. Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: on, ačkoli bohatý, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby. Nebylo by totiž dobré, že byste jiným v tísní ulehčili, a sami do ní upadli. Spíše má nastat jakési vyrovnání: za nynějších okolností to, co vám přebývá, jim prospěje v nedostatku, aby zase jejich přebytek doplnil to, co potřebujete vy. Tak se to vyrovná, jak stojí v Písmu: „Kdo nasbíral mnoho, tomu nepřebývalo, a kdo málo, neměl nedostatek.“

Evangelium – Mk 5,21–43

Ježíš se vrátil lodí na druhý břeh a už se kolem něho shromáždil velký zástup. Když byl ještě na břehu moře, přišel k němu jeden z představených synagogy, jmenoval se Jairos. Jak ho uviděl, padl mu k nohám a snažně ho prosil: „Moje dceruška umírá. Pojď, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila.“ Ježíš s ním odešel. Velký zástup šel za ním a tlačili se na něj. Byla tam jedna žena, která dvanáct let trpěla krvácením, mnoho zkusila u mnoha lékařů a celý svůj majetek vynaložila na léčení, ale nic jí nepomohlo, spíše jí bylo čím dál hůř. Když slyšela o Ježíšovi, šla v zástupu lidí a zezadu se dotkla jeho šatu. Řekla si totiž: „Jestli se dotknu třeba jen jeho šatů, budu uzdravena.“ A hned jí přestalo krvácení a pocítila na těle, že je ze svého neduhu vyléčena. Ježíš ihned v sobě poznal, že z něho vyšla zázračná moc. Obrátil se proto v zástupu a zeptal se: „Kdo se to dotkl mých šatů?“ Jeho učedníci mu odpověděli: „Vidíš přece, jak se lidé na tebe tlačí, a ptáš se: Kdo se mě to dotkl!“ Ale Ježíš se rozhlížel, aby uviděl tu, která to udělala. Tu přišla ta žena, celá ustrašená a rozechvěná – věděla dobře, co se s ní stalo – padla před ním

Dokončení na str. 13

Svatí Cyril a Metoděj

Deváté století bylo klíčovým obdobím pro evropské dějiny. Autorita Svatého římského císařství, rozděleného do tří království, upadala, a zatímco „lidé severu“ obraceli svůj zrak k pobřeží a vnitrozemí severní Evropy, ve středoziemních oblastech postupovali Arabové od vítězství k vítězství a rozšiřovali své panství od Perského zálivu až k Atlantiku.

Byzantské císařství prožívalo v té době velký rozvoj své moci: přenechávalo Saracénům vládu ve východním a středním Středomoří a zdálo se mu, že bude moci obnovit velkou politickou expanzi, kterou začal v 6. století Justinián. Pod jeho nadvládou se rychle ocital slovanský svět.

Zatímco na sever od Konstantinopole představovalo Bulharské císařství velkou přitažlivou sílu pro balkánské Slované, severněji se rozrůstala nová, dobře spravovaná Velkomoravská říše. Východní římské císařství muselo jednat diplomaticky a pozorně s těmito mocnými sousedy a starat se o to, aby jim předalo co nejrychleji kulturní, ekonomický a politický vliv Konstantinopole.

Vzestup slovanských kmenů, dříve divokých plenitelů a pěstitelů dobytka, roztroušených v sousedství ve střední Evropě, nyní velmi mocných, schopných ovlivňovat osudy kontinentu, byl vázán na jejich vstup do církve, a jak církev římská, tak byzantská usilovala o jejich evangelizaci. Geografická poloha a ekonomické styky přály vlivu Byzance. Ale pro proniknutí křesťanské víry do slovanského světa bylo nezbytné vytvořit jednotné písmo pro šíření evangelia. Tohoto úkolu se ujali řečtí bratři ze Soluně Konstantin-Cyryl a Metoděj.

Dva mladí synové vysokého císařského úředníka se narodili a žili v metropoli, která více poznala sousední slovanské

kmeny, jejichž tlaku se celá staletí bránila. Počátkem 9. století byly postupně absorbovány do mozaiky byzantského císařství a krok za krokem pokračovala jejich christianizace; již v roce 864 měly některé kmeny svého biskupa – císař Basil I. Makedonský (867–887) je definitivně pacifikoval a přesvědčil je, aby se podrobili byzantské autoritě. Soluň byla největším obchodním a kulturním centrem mezi Řeky a Slováky a mnozí její obyvatelé, zvláště obchodníci, mluvili slovanským jazykem.

Rodina Konstantina a Metoděje byla s velkou pravděpodobností patricijského původu a zaujímal významné místo v občanském životě. Oba mladí bratři se po bezstarostném životě začali zajímat o svou kariéru. Starší Metoděj rychle stoupal po žebříčku administrativní kariéry. Konstantin studoval filosofii a ve věku 15 let byl poslán do Konstantinopole. Životopisci dvou budoucích světců poznamenávají, že císař je předurčil pro nejvyšší administrativní funkce.

Konstantin, který byl velice zběhlý ve filosofii, si osvojil velmi rychle všechno, co mu mohly školy v hlavním městě nabídnout, a nebylo toho v té době málo, když po skončení obrazoboreckých bojů dosahovaly školy „druhého Říma“ vysoké úrovně. Velice brzy si pro své intelektuální a mravní schopnosti získal úctu mocného Teoktista, vysokého ministra, který ho chtěl pověřit nejvyššími úřady. Nicméně taková kariéra Kon-

stantina neuspokojovala, zřekl se těchto možností a odešel do kláštera na Bosporu.

Ale Teoktist neváhal a takřka přidělil mladému filosofovi „osobní“ katedru ještě předtím, než byla založena nová „univerzita“ Magnaura v Konstantinopoli: ve věku pouhých 24 let kolem roku 850 působil jako teolog, filosof a diplomat a udivoval Arabů svou moudrostí. Po návratu z arabské mise se odebral na horu Olymp v Bithýnii v Malé Asii do velmi slavného kláštera té doby, aby zde vedl život chudoby a modlitby. Zde se opět sešel se svým bratrem Metodějem, který měl podobné sklony a opustil úřednickou kariéru. Vedly ho k tomu především vnitřní motivy. Metoděj se tehdy jako jáhen stal mnichem, zatímco Konstantin, kněz, vedl mnišský život bez řeholních slibů.

V roce 860 poslal vládce Chazarů žádost císaři Michalovi o vzdělaného misionáře. Jeho lid zatím vyznával pohanské náboženství. Sousední muslimi

mové jim vnucovali islám. Protože Chazarů tvořili hráz proti nepříteli na severu Kaspického moře a proti východním Slovanům, pospíšil si císař s vysláním misionářů Konstantina a Metoděje. Cestovali přes Krym, kde Konstantin našel ostatky sv. papeže Klimenta, které pak přinesl do Konstantinopole.

Brzy po skončení této mise u Chazarů přišla obdobná žádost od knížete Rostislava z Moravy. Konstantin a Metoděj se znovu vydali na cestu. Morava oddělovala hranice křesťanství od nebezpečných Germánů a Normanů a jejich mise měla rozšířit vliv Byzance. Jejich činnost měla zásadní náboženský, kulturní a politický vliv po další staletí až do středověku. K uskutečnění tohoto poslání přispělo gigantické dílo vytvoření slovanského písma, přeložení posvátných textů a Bible podle oficiálních kánonů byzantské církve. To mělo také zabránit latinské „konkurenci“ patriarchátu z Akvileje a bavorských biskupství, která podléhala Římu.

Konstantin a Metoděj, profesori filosofie a lingvistiky, diplomaté a misionáři, byli hlavou tohoto díla a vytvořili na hoře Olymp skupinu slovanských překladatelů, která zhotovovala potřebné rukopisy a základní texty. Oba misionáři měli pravděpodobně k dispozici síť císařských kurýrů, kteří dodávali nové překlady a rukopisy. Konstantin byl nesporně nejschopnější lingvista své doby a přičinil se o dokončení tohoto díla a výchovu kléru. Pravděpodobně již během mise u Chazarů nosil s sebou slovanský překlad evangelia a žaláře pro případ setkání s Rusy.

Obrovské dílo soluňských bratří se neomezilo na vytvoření abecedy schopné přepisu slovanských textů. Pro překlad Nového zákona bylo nutné také vytvořit veliké množství slov, která v dosavadní kultuře neexistovala. Díky sv. Cyrilovi získal slovanský jazyk autonomní a bohatou vyjadřovací schopnost.

KRITICKY K ÓDĚ NA RADOST

Po koncertu v milánské La Scale, kde byla při Světovém kongresu rodin provedena Beethovenova IX. symfonie, prohlásil papež Benedikt XVI.: „Nikoliv tyto tóny! Nepotřebujeme ireální řeči o vzdáleném Bohu a nic nevyžadující bratrství. Hledáme naopak blízkého Boha. Hledáme bratrství, které uprostřed trpících lidí poskytuje oporu a pomoc k další cestě.“

Kath-net

Rozvoj misijního díla na Moravě byl nečekaně úspěšný. Tato oblast však spadala pod jurisdikci Říma, prostřednictvím arcibiskupství v Salzburku a bavorských biskupů, kteří sledovali karolínskou expanzi a rozvoj mezi slovanskými národy a nesaňeli, že se křesťanství šíří pomocí slovanských textů, což znamenalo jejich nezávislost. Podle německých biskupů existovaly jen tři liturgické jazyky: hebrejský, řecký a latinský. Jejich opozice proti soluňským bratřím a jejich žákům byla velmi tvrdá a bezohledná, tím spíše, že oni nahrazovali německý klérus u Slovanů klérem domácím. Řeční misionáři se po třech letech působení vydali s několika žáky do Benátek, aby zde pro ně získali kněžské svěcení u benátských biskupů a aby byl položen základ domácího kléru. Při cestě přes Panonii jižně od Dunaje přijal kníže Kocel misionáře s velkými poctami. Velmi ocenil jejich dílo a redakci slovanských textů a rozhodl se, že bude následovat jejich příklad a porídí si domácí klérus. Když však přišli slovanští misionáři do Benátek, napadl je latinský klérus ve jménu zásady trojjazyčnosti liturgie, což bylo velmi nerozumné a dělo se tak bez vědomí Konstantinopole. Vyvolaný rozruch přiměl papeže Mikuláše, který byl vůči Byzanci nepřátelský, že povolal misionáře do Říma. Zde však našli soluňští bratři již papeže Hadriána II., který jim byl více nakloněn a přátelský. Měli navíc v rukou velký trumf, ostatky sv. papeže Klimenta, které přinesli z Krymu. Přijetí římským klérem a lidem bylo triumfální. Papež posvětil Metoděje na kněze a rovněž tak několik jejich slovanských žáků. Dal sloužit slovansky mši svatou v chrámu svatého Petra. Liturgické knihy byly oficiálně schváleny. Neudělil však hned misionářům biskupské svěcení, aby neprovokoval německý episkopát. Po několika týdnech Konstantin vyčerpaný námahou ze-

mřel ve věku 42 let. Když cítil, že se blíží jeho konec, přijal tonzuru a mnišské jméno Cyril. Zemřel jako prostý mnich.

Pak papež posvětil Metoděje na arcibiskupa a vzkázal knížeti Kocelovi, že má Metoděje zatím u sebe. Poté vyslal Metoděje jako arcibiskupa a metropolitu Slovanů – Moravy a Panonie. Tím chtěl posílit svou jurisdikci nad těmito oblastmi a omezit pronikání Němců. Metoděj byl navíc jmenován papežským legátem a římská jurisdikce tak zabránila vzniku národních církví pod vlivem Konstantinopole. Reakce bavorských biskupů nedala na sebe dlouho čekat. Zajali arcibiskupa Metoděje a v soudní frašce ho odsoudili do vězení bez vědomí papeže. Knížete Rostislava oslepili. Papež se to dověděl až po dvou letech, osvobodil Metoděje, který se vrátil na Moravu, jež se mezitím osvobodila od německého císaře Ludvíka. Metoděj se ujal svého díla, apoštolátu a výchovy, a toto období představuje největší rozkvět Velkomoravské říše. Metropolita se věnoval i další literární činnosti a konsolidaci církevní administrativy. Útoky německého kléru však nadále pokračovaly a svatý arcibiskup se musel znovu odebrat do Říma, aby se zde hájil. Pak nečekaně odešel do Konstantinopole, kde ho s velkou poctou přijal patriarcha Fotius. Metoděj pak pracoval ještě čtyři roky, stále obtěžován svými nepřáteli. Dokončil překlady Písma a Otců. Na závěr slavil velkou děkovnou slovanskou liturgii. Přinesl na Moravu kult svatého Demetria Soluňského. Tři dny po Květné neděli r. 885 odešel za svým bratrem Cyrilem.

Po Metodějově smrti němečtí biskupové přesvědčili nového papeže Štěpána V. a zavedli na Moravě latinský obřad. Žáci svatých věrozvěstů byli vyhnáni a někteří prodáni jako otroci. Vykoupil je císař Basil a přivedl do Konstantinopole.

www.nicfiweb.net
Překlad -ls-

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (48)

VÝHONKY ODDĚLENÉ OD KMENE

2. prosince 1976

Můj synu, nestačí víra v moji eucharistickou přítomnost mezi vámi. Můj synu, ne všichni kněží slaví mši svatou ve hříchu, tedy svatokrádežně, protože jsou bez víry. Je více těch, kteří mají víru, ochablou, ale mají. A přece jsou to velmi špatní kněží. Věří ve Mne, ale mají ke Mně odpor způsobený hříchem, ve kterém se nacházejí.

Když je kněz ve stavu hříchu, vylučuje dobrovolně svou duši z působení milosti, tedy od oněch impulzů milosti, které nekonečně dobrý Bůh uděluje duším v míře a poměru k jejich schopnosti milost přijímat. Tím, že se kněz uzavírá Bohu, otevírá se ďáblu, který může bez překážek ovlivňovat hříšné duše až do stavu, kdy si je zotročí.

Jestliže se kněz necítí zmagnetizován svatostánkem, je výhonkem odděleným od kmene.

Jestliže kněz nepocituje žádnou přitažlivost svatostánku nebo se zpěčuje lásce, může mít duši jen vyprahlou a neplodnou.

Synu, jak mnoho je dnes kněží v tomto stavu hříšné duchovní vyprahlosti a neplodnosti! Je jich tolik, že bys je nespočítal!

Máme spojení

Synu, vysvětlím ti pochybnost, která nyní pronikla do tvé duše; myslel sis: je-li kněz v hříchu a přerušil všechn vztah k Bohu, nemůže Bohu nic dát a od Boha nic přijímat; navíc vstupuje do oblasti Satana, proto pro něho nebo pro ně už není naděje na spásu. Není to tak?

Odpovídám: Není to tak. Nesmíš zapomínat na velký boj mezi mocnostmi dobra a mocnostmi zla, na působení anděla strážce, svatého patrona a působení svatých ochránců v nebi;

tento boj trvá a neskončí do konce časů. Duše v milosti by neměly klesat, ale působení temných sil se před nimi nezastaví až do jejich smrti.

Nestačí věřit v Eucharistii, v nesmírné tajemství, jehož je kněz také správcem, ale kněz si musí být vědom účasti, jakou mu Bůh vyhradil v tomto velkém tajemství.

Ve mši svaté je kněz s Ježíšem a jeho Matkou protagonistou tajemství Kříže, účastní se věčného a královského kněžství Ježíše Krista, prožívá jako nikdy jindy jeho kněžství a obětuje se spolu s Kristem jako jeho Matka Otcí na odpuštění hříchů, a tato oběť tak přehlížena, tak nepochopená, je pravým a účinným zdrojem spásy pro něho samotného i pro duše.

Když kněz není přesvědčen o této nadpřirozené skutečnosti, je to, jako by zahazoval nejdrahocennější a neocenitelný drahokam, který nezná, a proto neumí ocenit jeho hodnotu a krásu.

Tato oběť, kterou má kněz spolu s Kristem obnovovat, kdykoliv ji slaví, má být také jeho duchovním zničením sebe a obětováním sebe samého.

Být „magnetem“

To je zdroj svatosti kněze, to je zdroj jeho plodnosti, to je pramen kvasu milosti pro duše a pro všechnu jeho pastorační činnost, kterou má jako kněz rozvíjet.

Dnešní kněží až na nemnohé, kteří jsou opravdu šťastni, jsou vyprahlí, neplodní, uschlé ratolesti, vhodné na spálení, a to i přes silnou horečku, která je podněcuje k přehnané aktivitě.

Svatý kněz, který slaví mši svatou ve spojení se Mnou a s mojí Matkou, je předmětem lásky Otce a současně silným magnetem pro všechny duše, které potřebují pomoc a duchovní posilu. ►

► Tyto duše v něm cítí Kristovu vůni, vidí v něm druhého Krista, a tak se kněz, který je knězem podle mého Srdce, stává spoluvykupitelem.

Jen tak bude kněz knězem bez přetvářky. Jeho čistá a ryzí duše se stane zrcadlem pro mnoho jiných duší.

Skutečně svatý kněz bude přesvědčen, že nejen on je odpovědný za duše, za svoji aktivitu, za svůj apoštolát, ale dobře ví a je přesvědčen, že Protagonistou vykoupení je Ježíš, a umí být jeho vyvoleným spolupracovníkem podle slov: „Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem si vyvolil vás.“

ZAMYŠLENÍ NAD PASTORACÍ

3. prosince 1976

Jako Bůh jsem nekonečně jednoduchý, miluji prostotu, chci prostotu v jednotlivých duších, chci prostotu v Církvi a v jejich strukturách; mnohé z nich jsou předimenzované.

Pro místní církev jsou nezbytné tři struktury.

Nezbytné struktury, které si musí pastýř zajistit pro svou církev

1. Seminář, kde se shromažďují ti, kteří byli vyvoleni pro kněžství.

Je to místo, kde se sdružují „povolání“, aby se stali svatými kněžími. Mají se zaměřit na hlubokou zbožnost a studium v atmosféře velké víry, oprostění od materialismu, laicismu a anarchie.

2. Pro pastýře, který má na srdci spásu svěšeného stáda, je nutná nemalá skupina kněží, kteří jsou vycvičeni v tom, jak osvobozovat duše, které upadly do moci Zlého, tak jak jsem to řekl svým apoštolům: Jděte, hlásejte evangelium a vyhánějte zlé duchy. Podle evangelia mají být pastýři těmi prvními, kteří zehnejí posedlé, předsedají skupině kněží pověřených tímto úřadem. Kněží vybraní pro toto poslání musí být z těch nejlepších, oži-

vení duchem víry, zbožnosti, čistoty a umrtvování. Pro tuto činnost je třeba se připravit také zvláštním studiem pod vedením vybraných duchovních vůdců.

3. Nutnou strukturou je také komise, které je svěřen úkol zajišťovat kvalifikovanou pomoc věřících. Proto má být složena z dobrých a svatých laiků.

Každá struktura má takovou kvalitu, jakou mají její členové. Domu postavenému z nekvalitního materiálu hrozí zhroucení.

První starostí každého pastýře duší musí být výstavba Církve na solidních základech a ze solidního materiálu. Proto se bude obklopat svatými kněžími.

Zrno musí padnout do půdy a zemřít

Co jsem udělal na počátku svého veřejného působení? Vybral jsem si své apoštoly a jistě jsem si je nevybral nazdařbůh. Bůh nejedná náhodně, ani není veden malichernými výpočty jako vy lidé. Jedná vždy s jasným cílem a podle přesného plánu. Jinak by musel vykolejit jako vy. Kolik se děje akrobatických kousků pro získání moci, kolik je šplhounů, kteří nemyslí na to, že dříve či později spadnou do prázdna!

Jestliže krize v Církvi dosáhla takových rozměrů, nelze se domnívat, že jsou za to odpovědná jen určitá místa. Svým způsobem nesou za to odpovědnost všichni, od prostých věřících přes kněze až po biskupy. Přišla hodina, kdy zrno, které padlo do země, musí vzejít. Vzejde nejdříve jako slabý klas, ale ten zesílí, vzroste a přinese velkou úrodu.

Synu, pověz všem, že nadešla hodina. Nikdo by se neměl cítit překvapen. Všichni ať se připravují pokáním a modlitbou, protože jestliže se neobráíte a nebudete činit pokání, všichni zahynete.

(Pokračování)

Překlad -lš-

Hora osmi blahoslavenství

Nastav mu i druhou tvář

Člověk si nechá amputovat ruce i nohy, aby uchránil své tělo od sněti či sepse. Náš Spasitel však zde uvádí amputaci údů do spojitosti se srdcem. Vyzývá lidi, aby nebrali ohled na své tělo a raději prolili krev svého srdce, aby se osvobodili od zamilovaných hříchů; lépe je přistříhnout vášně, než být odloučen od Boha, Ježíše Krista, který je v srdci.

Poté se obrací proti pomstě, nenávisti a násilnostem. Jak často slyšíme obraty: Pomstí se! Žaluj ho. Nenech si to líbit, nejsi blázen! Ježíš to shrnuje: Slyšeli jste, že bylo řečeno: „Okno za oko, zub za zub!“ (Mt 5,38) A pak následuje hrůzu vyvolávající Ale: „A já vám pravím: když tě někdo udeří na pravou tvář, nastav mu i druhou, a tomu, kdo se chce s tebou soudit a vzít ti tvé šaty, tomu nech i plášť...“ (Mt 5,39n) Proč nastavovat druhou tvář? Protože hněv se rozmnožuje jako plevel. Když jeden z deseti v řadě stojících lidí začne hlásat nenávist a násilný čin a prvního vyprovokuje, aby udeřil toho druhého – a ten třetího, pak hněv zakotví v deseti lidech. Jediná možnost, jak zastavit lavinu hněvu, spočívá v tom, že jeden z nich, řekněme ten pátý, nabídne také druhou tvář. Pak nenávist skončí a dále nepokračuje. Spoutej nenávist kvůli Spasiteli, který spoutal hříchy a položil za ně život. Existuje křesťanský zákon, že nevinný musí trpět za viníka.

Spasitel tedy chce, abychom takto zneškodňovali nepřátelství. Jakmile se totiž přestane klást odpor, je nepřítel přemožen nadřazenou duchovní mocí. Taková láska předchází náказu hnisavé rány hněvu. Vydržet celý rok obtěžování dotěrného člověka, který jde strašně na nervy už za týden, napsat milý a přátelský dopis někomu, kdo ti nadává, nabídnout dárek člověku,

kteří tě okradli, neodpovídat kousavými slovy člověku, který lže a tvrdí, že zapomináš na své povinnosti vůči vlasti, který o tobě šíří lži, že zrazuješ blaho vlasti – to jsou ony věci, které nám Ježíš hlásá a které byly v jeho době stejně aktuální jako dnes. Následuj jen svaté muže a ženy, kteří míří vzhůru, kteří jsou soli země a kvasem, ti jsou vykopením mezi houfy, to jsou povahy, které přetvářejí svět. Jestliže se k tobě lidé chovají nelaskavě, vnes do nich lásku, a budou se chovat laskavěji. Proč vůbec existují laskaví a milí lidé? Přece proto, že Bůh vlil do každého z nás svou lásku.

Kalvárie jako odměna

Horské kázání stojí v takovém protikladu ke všemu tomu, co svět miluje a co je mu drahé, že svět ukřižuje každého, kdo se pokusí podle takových požadavků žít. Protože Kristus je svým životem předváděl, musel zemřít. Kalvárie byla odměnou světa za horskou řeč. Ve světě existuje jen průměrnost. Ale každý, kdo nazývá černé černým a bílé bílým, je obviněn z nesnášenlivosti. Jen barvoslepi mají právo na život.

Poslete Ho, aby hlásal: „Blahoslavení chudí v duchu“ těm, kteří věří v prvenství ekonomiky, uložte Mu, aby vystupoval na tržištích, kde jedni bohatnou na kolektivním zisku a jiní hlásají, že lidé potřebují žít kvůli svým výhodám. A hned uvidíte, co se stane. Bude tak chudý, že celý život nenajde ani místečko, kam by hlavu složil. Přijde den, kdy zemře, aniž by získal něco hospodářsky cenného. V poslední hodinku bude tak obnažen, že Mu strhají i oděv z těla a pohrbí Ho do cizího hrobu, tak jak se narodil v cizí stáji.

Ať přijde na svět, který se vysmívá hříchu jako nezdravé choulostivosti a myšlenku na odčinění staré viny pokládá za chorobný komplex, a ať zkusí ká-

JAKO BŮH

zat tomuto světu: Blahoslavení plačící, tj. plačící nad svými hříchy. Zavážou Mu oči a budou na Něho plivat jako na blázna, budou Ho tak dlouho bičovat, až bude možno spočítat všechny jeho kosti. Korunují Ho trním, až začne ronit nikoliv slané, ale krvavé slzy. Budou se pak vysmívat jeho slabosti, že není schopný ani sestoupit z kříže.

Jen ať vstoupí do světa, který hlásá evangelium násilí. Ať vystoupí proti těm, kteří předpisují, abychom nepřátele nenáviděli, kteří odsuzují všechny křesťanské ctnosti. Ať hlásá: „Blahoslavení pokojní!“ Zakusí na svých zádech důtky nelidských násilníků. Při výslechu Ho jeden posměváček udeří pěstí do tváře. Bude se muset dívat, jak vezmou do rukou kladiva, aby Ho přibíli na kříž a vystavili tak jeho trpělivost a mírnost strašné zkoušce, která bude muset vydržet, co všechno Mu Zlý může nabídnout. A když zlo vychutná až do dna, pak si je může klidně proměnit v lásku.

Barabáš, nebo...

Ať si přijde na svět, který popírá absolutní pravdu, pro který právo a bezprávi jsou jen pouhé zřetele, o které je možno se přít, a který tvrdí, že musíme být trpěliví k ctnostem i neřestem! Ať řekne lidem: „Blahoslavení, kteří hladoví a žízní po spravedlnosti,“ po svatosti, po absolutní pravdě, kterou je On sám. A oni popudí cháturu, aby vybírala mezi Ním a Barabášem. Ukřižují Ho mezi zločinci a pokusí se přesvědčit svět, že Bůh není k rozeznání od bandy zločinců, kteří Mu dělají v smrti společnost.

Ať přijde na svět, který říká: „Bližní ať jde klidně k čertu!“, na svět, který velebí zásady jako: „Moje vůle je nejvyšší zákon, a co nazývám dobré, to je dobré!“ – „Musím zapomenout na druhé a myslet jen na sebe.“ Ať tu hlásá: „Blahoslavení milosrdní!“ A pozná, že slitování nenajde. Naopak. Prorazí Mu pět ran

Pro mnoho lidí se stal Bůh tak lhostejným, že jim nestojí ani za námahu, aby ho popírali. Proč by někdo, kdo nedbá na Stvořitele, měl mít úctu ke stvoření? Pro něho jsou tvorové předměty k libovolnému použití. Bez víry v Boha nemá ochrana prostředí smysl. Se stvořením je možno libovolně manipulovat a rozkládat ho. Rozklad skrze mikrobiologii pronikl do samého nitra stvoření: k jádru živých bytostí. Geny jsou rozkládány a znovu libovolně skládány. Nejde už o volbu křížení jako pěstění celku, nýbrž o rozklad samotné dědičné podstaty a manipulaci s ní. V tom spočívá základní rozdíl mezi pěstěním Bohem stvořených živých forem. Gentechnologové chtějí jíst přímo „ze stromu života“, aby byli jako Bůh.

Trosky materialismu se stanou polem pro zasévání budoucí kultury. Existenci těchto semen popírají ideologové zleva i zprava: pravdu a krásu křesťanských ctností víry, naděje a lásky. Po zániku materialismu však budou vzházet semeno po semeni, aby znovu rostly na zemi zpustošené bezohledným hospodářstvím, v materiální chudobě začne klíčit duchovní a duševní bohatství, až vykvetou a dozrají nové vzácné plody křesťanské lásky, ve skutečném křesťanství. Křesťané mají za úkol zasévat, pěstovat vzácnou sadbu, ale nesmí se přitom pokoušet potahovat za klasy.

Max Thürkauß

a jeho tělo vykrvácí. Dají Mu žluč a ocet k ústům, aby uhasil svou žízeň. Budou dokonce tak nemilosrdní, že Ho kopím bodnou mrtvého až do Nejsvětějšího Srdce.

Ať přijde na svět, který nechce v lidech vidět nic jiného než pohlaví, na svět, který čistotu nazývá citovým chladem a nevinnost úhorem ležícím ladem, zdrženlivost má za něco nenormálního, manželskou věrnost až k smrti za obtížnou nudu a který hlásá představy, že manželství má trvat jen tak dlouho, dokud trvá opojení lásky, že to, co Bůh zpečetí a svazuje, nikoho nezavazuje. Ať řekne tomuto světu: „Blahoslavení čistého srdce“, a uvidí sám sebe nahého na kříži jako podívanou pro lidi i anděly, jako poslední divoké a nesmyslné potvrzení, že čistota je nenormální, panenství neurotické a tělesná rozkoš naopak správná.

Ať přijde na svět, který hlásá, že ten, kdo si chce svět dobýt, musí být schopný uplatnit jakoukoliv šikanu, dvojsmyslnost a musí nechat vzlétnout holubice míru, které jsou naplněny bombami, a ať na tomto světě prohlásí: „Blahoslavení pokojní!“ nebo „Blahoslavení, kteří smazávají viny, aby byl mír!“ A uvidí, jak Ho obkličí lidé, kte-

ří se pustili do nejnesmyslnější války, do války proti Božím Synu, lidé, kteří provádějí násilné činy ocelí i dřevem, houbou i žlučí, a pak ještě postaví k hrobu stráž, aby Ten, který bitvu prohrál, nezískal znovu vrch.

Ať přijde na svět, který věří, že všechn náš život spočívá na vnějším zdání, na lesku, na zisku, na oblíbenosti u mas, a ať hlásá na tomto světě: „Blahoslavení jste, když vás budou lidé nenávidět, pronásledovat a tupit.“ Pak objeví, že mezi lidmi tohoto světa nemá ani jednoho přítele, vyženou Ho za město na návrší obklopeného lůzou, která radostně jásá nad jeho smrtí a nad rudými ranami jeho zhanobeného těla.

Obejmout kříž

Blahoslavenství není možno zvažovat jen sama o sobě, to nejsou ideály. To jsou spíše tvrdé skutečnosti nerozlučně spojené s křížem na Kalvárii. Co zde Ježíš učil, znamená ukřižování sebe sama: milovat ty, kteří nás nenávidí, vyloupnout si oko a useknout ruku, abychom nehřešili; zachovat čisté srdce, když vášně křičí po uspokojení, odpouštět těm, kteří požadují naši smrt; přemáhat zlo dobrem, žehnat těm, kteří nás proklíná-

jí, nemluvit o svobodě tak dlouho, dokud spravedlnost, pravda a láska k Bohu, předpoklady každé svobody, neponeseme ve svém srdci; žít ve světě, a zachovat se neposkvrnění od tohoto světa, zřít se sami některých i dovolených radostí a uspokojení, abychom své já více ukřižovali – takovým způsobem se uskutečňuje rozsudek smrti nad starým člověkem. Všechny ty, kteří naslouchali jeho kázání o blahoslavenstvích, pozval, aby se dali ukřižovat. Pozval je, aby umřeli nižšímu řádu a tak našli štěstí vyšší úrovně. Pozval je, aby pohrdali tím, co svět pokládá za svaté, a naopak pokládali za svaté to, co svět pokládá za přelud. Nebe je blaženost. Ale člověk nemůže blaženost prožívat nadvakrát: jednou jako náhradní na zemi, a pak jako skutečnou nahoře v nebi, to by bylo pro něho příliš. Proto Pán také vyhlásil tato *běda*:

Ale běda vám, boháči, neboť už máte svoje potěšení.

Běda vám, kdo jste nyní nasyceni, neboť budete hladovět.

Běda vám, kdo se nyní smějete, neboť budete naříkat a plakat.

Běda vám, když vás budou všichni lidé chválit: vždyť stejně se chovali jejich předkové k falešným prorokům. (Lk 6,24n)

Kříž nemůže být daleko, když Učitel bohatým, nasyceným a záletníkům vzkazuje *Běda!* Pravda se nenachází jen čistě v kázání, které zaznělo na hoře. Pravda je v Něm, který Horské kázání prožil až do konce na Golgotě. Čtyři *Běda* by zůstala pouze etickými odsouzeními, kdyby Ježíš proti nim za svá blahoslavenství nepoložil život: za chudé, za opuštěné, za truchlicí, za pohrdané. Na hoře Blahoslavenství vyzval lidi, aby se vydali na Kalvárii sebezapření, na Kalvárii, kde On sám objal kříž. I když jeho stín dopadl na místo lebek až po třech letech, vytrpělo ho jeho srdce již onen den, kdy kázal, jak se můžeme stát šťastnými.

EWIG 1+2/2000

Překlad -lš-

Matka Makária (2 - dokončení)

Tato velká prosebnice ruského národa, která žila ve dvacátém století, nám svým životem prožitým v nejubožejších podmínkách ukazuje, jak mohla kráčet cestou svatosti: jako negramotná, těžce postižená a vystavená největším protivenstvím a trápení. Matka Makária, bezmocná, ubohá, zkroucená na lůžku, nejenže nesla trpělivě svůj kříž, ale protože ho nesla z lásky k Bohu, stala se těšitelkou pro mnoho lidí, kteří za ní přicházeli, aby u ní našli radu nebo pomoc.

Všichni jsou moje děti

Jestliže dříve vyhledávali lidé Feodosii s prosbami jen občas, po řeholních slíbech to byl nekonečný proud návštěvníků. Auty, v autobusech nebo vlakem přijížděli Rusové, Ukrajinci, Tataři a Cikáni, hledali u ní radu i pravoslavní kněží, duchovenstvo, starci i židé a ateisté, dokonce i posedlí. Přicházely osoby zapletené do věštění, čarodějnictví, které bylo velmi rozšířené a dodnes zde má své zázemí. Hlavně přinášeli Makárii netušená utrpení. Mladí i staří, všichni očekávali tělesnou nebo duchovní pomoc od slabé ženy, která se jako hromádka neštěstí krčila ve své posteli. Odtud vykonávala své povolání téměř padesát let.

Jednou se Makária zeptala Panny Marie, která se jí často zjevovala: *Matko, proč sis vybrala právě mne, takového mrzáka?* Maria odpověděla: *Všechno jsem obešla a nenašla jsem nikoho lepšího než tebe. Patříš mezi vyvolené. - Ale jakou já mohu být vyvolanou? Vždyť celý život trávím jen na posteli. - Ano, ty jsi moje dokonalá. - Nerozumím, co je to dokonalá, - odpověděla Panně Marii a uctivě se Královně nebes poklonila: Utrpení ráda přijmu. Co je trpět, to vím.*

Jeden její duchovní syn řekl: *Svým utrpením objímala celé Rusko.* Makária se jednou svěřila: *Bůh stvořil takovou nepatrnou osobu, jako jsem já, aby trpěla.*

O zachování Božích příkázání a řeholních pravidel prohlásila: *Za první: Já nic nenarušuji a snažím se nebeštany neurážet. Za druhé: Podřizuji se všem. Při vzpomínkách na všechno, co za-*

žila, říká: Já jsem nepoznala nikoho kromě Pána. On je zářivý, zářivější než slunce. Nesmíme ho urážet. Nic kromě něho a své postele jsem neviděla. Budu tu ležet ještě dlouho, dívat se na něho a trpět za všechny. Tak se dá žít i do sta let.

Během svého života byla často nemocná. Už jako dvacetiletá ztratila všechny zuby. A když jako jedenatřicetiletá ležela pět měsíců v nemocnici se zánětem ledvin, lékaři a sestry ji ve svém duchovním hladu rádi navštěvovali. Jeden za druhým ji prosili, aby je naučila modlitbě, a všichni si tajně opisovali její modlitební knížku, což bylo tehdy zakázáno a bylo to i nebezpečné.

Když k jejímu lůžku přicházeli nemocní a trpící, díky daru

čist v srdcích věděla o nich asketička víc než oni sami. Přesto jim trpělivě naslouchala, utěšovala je. S lidmi, kteří u ní hledali radu a pomoc, se především modlila a zároveň je povzbuzovala, aby důvěřovali Pánu Ježíši a jeho Matce. A mnoho modliteb bylo vyslyšeno a udála se četná uzdravení.

Všechny přivedu k Pánu, který mi určitě řekne: „Makário, přivedla jsi mi skutečně všechny možné lidi, které jsi jen potkala. Jedni tě vydírali, druzí tě uráželi, třetí tě okrádali.“ Já však budu jen prosit: „Pane, smiluj se nade všemi.“ - Často řekla docela prostě: Máťuška se bude modlit. Ano, já se budu modlit a ty se budeš mít lépe. ... Na mně však není ani kousek místa, které by nebolelo. Prosím

I když je dědinka Tomkino vzdálená od Moskvy tři hodiny cesty, přece sem putuje na hřbitov k jejímu hrobu i ze zahraničí stále větší množství lidí, kteří hledají pomoc. Její hrob má od roku 1999 novou podobu (v Rusku je zvykem, že hrob významné osoby se po čase přetvoří jakoby na malou kapli s přístřeškem.) Podobně jako za jejího života i nyní se zde dějí četné zázraky především prostřednictvím svatého oleje. Olej si lidé přinášejí s sebou a kladou ho v důvěře na hrob máťušky Makárie a potom se jím pomažou. Podobně je tomu s vodou z Makáriina pramene, který vyvěrá nedaleko jejího domku. O této vodě Panna Maria řekla: „Voda z tohoto pramene má léčivou moc, žehnám ho každý týden.“ Makária říkala: „Až tu nebudu, přicházejte a berte si vodu z tohoto pramene. A ona vám bude pomáhat.“

Pannu Marii, aby odňala bolest vám a dala ji mně. Je mi vás velmi líto. Vy všichni jste moje děti.

Jednoho dne za ní přišla žena se zlým úmyslem. Když políbila Makáriinu ruku, ihned otekla. Některé její duchovní děti protestovaly: *Máťuško, ty přece víš, s jakým úmyslem kdo přichází. Když ne s dobrým, takového člověka nepouštěj.* Ale dobrotivá trpitelka odpověděla: *Nesmíme jim bránit. Je třeba se smilovat nade všemi.* A během tichých nočních hodin se Makária ustavičně modlila a její tvář zářila. *Nevím, co je to v noci spát. Ale není to ani milost, ani síla nebo statečnost. Nespím, protože nemám kdy; na spánek mi prostě nezbyvá čas,* řekla.

Mnoha trpícím lidem se ukázala ve snu, přinesla jim útěchu a odpověď na neřešitelné problémy. V noci také žehnala olej a vodu. Další den si návštěvníci posvěcenou vodu a olej odnášeli a právě prostřednictvím nich se děly nesčetné zázraky. I když byla na Makárii přes den patrná velká únava a domlouvali jí, aby si oddechla, ona tiše odpovídala: *A kdo bude trpět? Trpět budu já, to je moje úloha. Mně je dobře. Jen tvrdohlavý člověk se nemá dobře, mně je dobře všude.*

Jurij Gagarin

K Makáriiným návštěvníkům patřil i světoznámý kosmonaut Jurij Gagarin, který jako první člověk obletěl zemi. Jeho vzrušující let do vesmíru 12. dubna 1961 trval jen 161 minut a udělal z něho hrdinu Sovětského svazu. Obec Gžatsk přejmenovali na Gagarin. Odtud přicházeli místní obyvatelé za Makárii do Tomkina vzdáleného asi 80 km. Mezi nimi byla několikrát i kosmonautova matka Anna, prostá a skromná dojička.

Stěžovala si svému synovi, že svatá chudá asketička nemůže využít ze svého malého důchodu. *Gagarin přišel za mnou vícekrát, naposled tu byl začátkem března 1968. Dlouho jsme spolu rozmlouvali. Řekl mi: „Zařídím věci tak,*

aby vám zvýšili důchod, není spravedlivé, abyste dostávala tak málo.“ Byl to člověk prostý jako dítě. Tehdy jsem mu říkala: Juriji, už nikdy nelétej. Ty už nesmíš létat. On však neposlechl a zastihla ho smrt. Zemřel 27. března 1968 ve věku 34 let. On však tím není vinen... byl tak mladičkový. Za jeho duši se vždy modlívala.

Dobrovolní pomocníci v domě

Po smrti sestry Natálie převzaly péči o její domácnost a návštěvníky ženy z okolí a dobrovolnice. Pro Makáriu však byly mnohé jen trápením, protože měly arogantní a hrubé chování.

I když byly dobře placeny, byly to ženy nespokojené a často kradly peníze i potraviny, které přinesli návštěvníci hledající uzdravení. Na bezbrannou svěťtici často křičely, nedávaly jí záměrně jíst a pít, nereagovaly na její volání o pomoc, když na konci svého života téměř oslepla. Některé z těchto dobrovolnic dokonce provozovaly černou magii. Stávalo se např., že bezdůvodně zhasly všechny olejové lampy – byl to projev duchovního boje proti Makáriu zcela sjednocené s Bohem a Bohem inspirované. Čekaly netrpělivě na její smrt, aby si mohly přivlastnit její dům.

Dábel je nutil, aby byly na mě zlé a aby na mě křičely, konstatovala bez hněvu. *Já přitom klidně sedím na posteli nebo si přikryji hlavu peřinou. Ležím a neřeknu ani slovo. Musím mlčet.*

Jednou se jí jeden její duchovní syn zeptal, proč tolik pláče. Ona odpověděla prostě: *Pláču za vás všechny. Celý život jsem strávila v modlitbě a v slzách. Nic jiného neznám.* Jednou se obrátila na jednu svou pomocnici: *Kde je ten džbánček? – Jaký džbánček?* dostala podrážděnou odpověď. *Takový pěkný zlatý, o kterém mi hlas řekl, že do něho sbírají všechny moje slzy.*

Na konci života nemocné Makárie spávaly nevraživé ženy dokonce v jejím pokoji a ne-

Matka Makária

vpouštěly žádné poutníky, i jejím duchovním dětem bránily v přístupu, v rozhovoru a v pomoci. Bezbranná Makária byla vydána na pospas jejich náladám. *Jsem slabá a ony mě sužují. Jen se modlím a na nikoho se nehněvám, ať je všem dobře. Matko Boží, odpusť všem, kteří mě trápi.* Byla ve svém domě stále více izolovaná a tak se splnila jedna její dávná předpověď: *Budu velmi osamělá a všemi opuštěná.*

Královna nebes

To, co bylo v životě Makárie zvláště mimořádné, byl její důvěrný vztah k Panně Marii. Byla období, kdy se jí Panna Maria obklopená vůní květů zjevovala každý den. Sedla si na malou dřevěnou lavičku u její postele a laskavě nemocnou utěšovala. Zjevovali se jí také svěťci a radili jí, jak má nést svůj těžký životní kříž. I svatý Serafim ze Sarova se jí zjevil v roce 1982. Sedl

si rovněž na lavičku a otcovsky ji napomínal: *Musíš více spát, je třeba spát šest hodin, jinak budeš slabá.*

Při každé „návštěvě“ dala Panna Maria své trpitelce novou důvěru a sílu, takže Makária pak zářila a byla veselá. Od Panny Maria měla Makária také slova útěchy a rady pro všechny, kteří u ní hledali pomoc. *Ona řídila všechna moje slova a skutky.* Panna Maria jí ukazovala také to, co se děje ve světě. Na otázku, zda rozumí řeči Panny Marie, odpověděla: *Proč bych jí neměla rozumět, vždyť Panna Maria je Ruska a mluví jako my. Ona nemusí odpovídat hned a přitom mluví velmi tiše. Je třeba se naučit jí naslouchat. Ona i nás prosí: „Žijte tišeji!“*

V posledních letech, když ještě přijímala mnoho nemocných, sama sotva zvládala velký nával lidí. *Chybí mi síla, abych dokázala unést velké břemeno všech*

těch nemocných, pijanů a protivů, – stěžovala jsem si vícekrát Panně Marii. Pohladila mě vždy něžně po hlavě a řekla: „Ještě trochu vydrž! Velmi ses natrápila, ale ještě jsi zcela nesplnila svou úlohu, proto tě ještě k sobě nevezmu. Jinak bych si tě už dávno vzala, ale nenašla jsem nikoho, kdo by byl ochoten převzít tvoje místo.“ – A když to není kdokoliv, ale sama Královna nebes, je třeba vydržet. Ona mi dodává sílu a trpělivost!

Někdy plakala i Panna Maria, takže samotná Makária ji musela utěšovat. *Jak jsem byla smutná a jak mě to bolelo, když jsem musela vidět všechny ty velké slzy v očích Panny Marie. Ona je prolévala v poslední době, když za mnou přišla v noci. Já bych je byla všechny posbírala.*

Božské sloupy

Díky vnitřnímu světlu věděla mátuška Makária o svatých duších, které v té době žily v Rusku: *Existují sloupy, je jich mnoho. Tyto duše prosí Boha. Jsou skryté před cizími zraky, bývají v horách a v malých chatrčích – tak malých, že je tam jen stůl a na stěně visí ikonka. Ty duše jsou sloupy, které sahají od země až do nebe. Jen ať stojí tyto sloupy, ony se za nás modlí,* řekla.

Makáriu by nikdy nenapadlo považovat se za takový Boží sloup, a přece byla jedním z nich. V roce své smrti mělo vícero Makáriu blízkých osob, ve kterých viděly mátušku jako mladou, čtrnáctiletou. Stála na svých nohou a byla slavnostně oděna jako královská dcera. Když jí o tom říkaly, zamyšleně odpověděla: *Doufám, že jednou budu v nebi, i kdyby to bylo na nejkrajnějším konci! Mátuška nepotřebuje mnoho místa. Po své smrti budu moci více pomáhat. Řeknu Panně Marii: „Ti všichni jsou moje děti. Přijmi je!“*

Když umírala ve věku 67 let 18. července 1993, její poslední slova byla: *Modlete se a postěte se – v tom je spása!*

Vítazstvo srdca 85/2012

Překlad -lš-

ELEMENTÁRNÍ POČTY

Uvědomělá učitelka napsala na tabuli zvláštní rovnici: $1+1+1=1$ a zeptala se dětí: Co myslíte, je to pravda? Děti řekly, že ne. „A vidíte, tomu učí katolická církev, když říká, že tři osoby jsou jeden Bůh.“

Ihned se zvedla jedna žačka, smazala na tabuli všechna znaménka +, nahradila je takto:

$1 \times 1 = 1$ a dodala: „V Bohu se nic nesčítá, ale násobí!“

POČET KATOLICKÝCH KNĚŽÍ

Na světě je v současnosti více než 412 000 katolických kněží a jejich počet vzrůstá díky Asii a Africe. Mezi léty 2009 a 2010 jich tam přibýlo 1643. V Evropě ve stejném období ubylo 905 kněží.

Kath-net

Měsíc Ježíšova Srdce (4)

Ze spisů svaté Markéty Marie Alacoque

*Světice přijímá od Ježíše Krista úkol
učit nás lásce k jeho Srdci.*

**Pán žádá svátek ke cti
svého Srdce,
které tolik miluje lidi**

Světice zaznamenala: *Když jsem přebývala před Nejsvětější svátostí v den jejího oktávu, láska mého Boha mi prokázala výjimečné milosti; protože jsem pociťovala potřebu vzdát mu nějakým způsobem hold lásky za lásku, řekl mi: Nemůžeš mi prokázat větší vděk jinak, než způsobem, o který jsem tě již tolikrát žádal. Odhalil mi své Božské Srdce se slovy: Hle, Srdce, které lidi tolik milovalo, že nešetřilo ničeho, až se zničilo a strávilo, aby tak dalo záruku své lásky... Výměnou za to všechno přijímám od většiny jen nevděčnosti, pohrdání, neúctu, svatokrádeže a chlad vůči mně a mé Svátosti lásky. Ale to, co mě ještě více trápí, je vidět, že se takto ke mně chovají srdce zasvěcených osob. Proto tě žádám, aby v první pátek po oktávu Božího Těla byl zvláštní svátek ke cti mého Srdce, abyste vykonali svaté přijímání jako důstojné zadoستيučinění za urážky, jakých se dostalo Nejsvětější svátosti vystavené na oltářích. Tak ti slibuji, že moje Srdce rozšíří hojné projevy své Božské lásky těm, kteří mi vzdají důstojnou úctu a přivedou jiné, aby ji rovněž vzdali.*

Ale můj Pane, řekla jsem, na koho se to obracíš? Na ubohého tvora, na bídnou hříšnici, která by pro svou nehodnost mohla jen překážet ve splnění tvého úkolu: Máš přece tolik velkorysých duší, které to mohou provést. Božský Spasitel odpověděl: A které? Nevíš, že si posluhují těmi nejubožejšími, abych zahanbil silné, a jako obvykle se moje moc daleko více projeví na maličkých a chudých duchem, protože nic ze svého nepřidávají?

**První projevy úcty
Nejsvětějšímu Srdci
v Paray-le-Monial**

V roce 1685 byla světice jmenována novicmistrovou a dostalo se jí útěchy položit začátek úcty k Božskému Srdci. Vypravuje:

Nebylo mi ještě dáno najít způsob, jak rozšířit úctu k Božskému Srdci, jediné mé touze. A zde je první příležitost, kterou mi jeho dobrota poskytla. Byl právě pátek a svátek sv. Markéty a já jsem prosila sestry novicky, které mi byly právě svěřeny, aby mělé pocty, které byly určeny mně k mému svátku, vzdaly Srdci našeho Pána Ježíše Krista. Přijaly to s velkou ochotou. Postavily oltářník, umístily na něm obrázek nakreslený na obyčejném papíře, na kterém se pokoušíme vzdát Božskému Srdci všechny pocty, které nás napadnou.

Paměti z té doby zaznamenaly, že drahá novicmistrová přišla jako první vzdát úctu Božskému Srdci; pak následovaly novicky, každá s vlastním aktem zasvěce-

Sv. Markéta Marie Alacoque

ni napsaným tak, jak jí to diktovalo srdce a inspiroval Pán; potom připojila ona své slovo tak, jak jí dalo Božské Srdce poznat dispozice jednotlivých novickek.

V úctě k němu prožila celý den se sestrami noviciátu, od kterých žádala, aby jí udělaly tu radost, která nezůstala bez odměny. Modlila se tedy se serafinským zápallem spolu s nimi před oltáříkem na kolenou smírnou prosbu a další modlitby, které sestavila ke cti nejúctyhodnějšího Srdce. Pak setrvala v mlčení a hluboké pokoře a její chování probouzelo víru, lásku a úctu i u těch, jejichž víra byla slabá.

Nakonec poděkovala novicčkám slovy: *Moje milované sestry, nemohly jste mi způsobit více spokojenosti, než když jste uctily Božské Srdce a zasvětily jste se mu. Ó, jak jste šťastné, že vás chtěl povolát, abyste daly počátek*

ŽALOBA PRO DISKRIMINACI

Národní zdravotní služba (NHS) v Anglii zrušila pracovní poměr katoličky Markéty Forrestrové pro „hrubé porušení služebních povinností“, které spočívalo v tom, že vyslovila kolegyni své starosti o těhotné, které chtějí podstoupit potrat a nejsou vůbec informovány o psychologických následcích tohoto kroku. Postižená podala na NHS žalobu pro porušení základních práv a svobody mínění a náboženství.

NHS pokládá např. pokus o misijní působení v nemocnici za obtěžování a zastrasování.

DATUM JEŽÍŠOVY SMRTI

Průzkum sedimentů u Mrtvého moře podává svědectví o změťresení v době Ježíšova života. Badatelé si troufají na tomto základě vyslovit domněnku, že Kristus zemřel přesně 3. dubna roku 33. Dali se také slyšet, že temno od 12. do 3. hodiny odpoledne mohlo být způsobeno oblakem prachu v ovzduší.

Kath-net

této úctě. Je třeba se dále modlit, aby zavládla ve všech srdcích. Jaká je to pro mě radost, když vidím, že úctyhodné Srdce mého božského Mistra je uctíváno, milováno a oslavováno! Ano, moje milované, to je největší útěcha, jakou jsem mohla zakusit ve svém životě. Nic mě nemůže více potěšit, než když vidím, jak kraluje. Milujme Ho proto, milujme Ho bezvýhradně, bez výjimky. Dejme Mu všechno, všechno Mu zasvěťme, abychom dosáhly tak velkého dobra; když budeme mít Ježíšovo Srdce, budeme mít všechno, neboť On chce být vším pro srdce, které Ho miluje, ale je třeba pro Něho také trpět.

Mé drahé sestry, řekla ještě, všechna naše snaha ať je zaměřena k tomu, poznávat Boha a sloužit Mu. Váš úděl je milovat jeho Srdce. Jaké je to štěstí, když můžeme říci: Ano, budu tě milovat a chválit po celou věčnost! Je však třeba Ho milovat vytrvale a stejně tak v bolestech jako v útěchách a ve všech životních událostech.

Horlivost svaté Markéty Marie pro slávu Božského Srdce

Napsala: *Kdybyste věděli, jak mě to podněcuje, abych vzdávala úctu Srdci našeho Pána Ježíše! Zdá se mi, že jsem obdržela život jen proto. Je mojí touhou zajišťovat slávu Božskému Srdci. Jak bych se cítila šťastná, kdybych Ho ještě před smrtí mohla učinit spokojeným! Ke všemu ostatnímu jsem lhostejná; ono mě však podněcuje, abych ho horoucně milovala a činila milovaným, a čím více je třeba kvůli tomu snášet tresty, námahu a bolesti, tím více mi to působí potěšení. Není utrpení, kterému bych se nechtěla s radostí podrobit.*

Někdy se v mém srdci roznítí tak velká touha učinit Ho Králem všech srdcí, až se mi zdá, že není nic, co bych nechtěla pro to vytrpět; připadalo by mi sladké, kdybych mohla bez hříchu snášet samotné utrpení pekla. Jen ať kraluje a ať Ho miluji. To mi stačí... Moje ubohé srdce chce stále pociťovat jen to, po ničem jiném

netouží, než vidět, jak kraluje ve všech srdcích, která jsou schopná Ho milovat... Všechny mé modlitby směřují jen k tomu jedinému. Pro slávu Božského Srdce ustavičně obětuji všechno dobro, které jsem schopna vykonat a které druzí konají pro mne.

Tomuto Srdci at patří všechna láska, at našemu všechny milujícímu a klaněnihodnému Spasiteli je vzdávána láska, sláva a chvála za všechno dobro, které působí v duších, aby se upevnilo království jeho čisté lásky v srdcích dobré vůle.

Zásvětná modlitba, kterou světice navrhla

Já, N. N., zasvěcuji Božskému Srdci našeho Pána Ježíše svou osobu, svůj život, své skutky, práce a utrpení a chci všechny složky své bytosti používat jen k tomu, abych ho miloval, uctíval a oslavoval. Moje vůle se chce stát neodvolatelně jeho, aby všechno konala z čisté lásky, a z celého srdce se zříkám všeho, co by se mu mohlo nelíbit. Volím si tě, Nejsvětější Srdce, za předmět své jediné lásky, za ochránce svého života, za jistotu své spásy, za lék své křehkosti a nestálosti, za nápravu všech svých pochybení, za bezpečné útočiště v hodině své smrti. Buď tedy, dobrotivé Srdce, mým ospravedlněním před Bohem, tvým Otcem, a vzdal ode mne údery jeho svatého hněvu. Ó Srdce plné lásky, vkládám do tebe všechnu důvěru, protože všechn můj strach pochází z mé zloby a slabosti a všechna moje naděje z tvé dobroty. Znič proto ve mně všechno to, co se ti nelíbí a co se ti zpěčuje. Kéž se tvoje čistá láska vryje do mého srdce, abych nikdy na tebe nemohl zapomenout, abych se od tebe nikdy nemohl odloučit. A zapřísahám tě pro všechnu tvou dobrotu, abys mé jméno vepsal do svého Srdce. Proto chci, aby všechno moje dobro, všechna moje sláva spočívaly v tom, že žiji a umírám jako tvůj otrok. Amen.

*(Pokračování)
Překlad -lš-*

Otevřený dopis

**Česká biskupská konference
Thákurova 3
160 00Praha 6**

Vážený otče kardinále Dominiku a vážení otcové biskupové,

jistě Vám neunikla zpráva, že se v Praze chystá, dokonce opět pod záštitou pražského magistrátu, neslavný týdenní festival Prague Pride. Při adoraci před vystavenou Nejsvětější svátostí jsem se tuto bolest snažil svěřit Kristu a došel jsem k závěru, že je potřeba něco s tím dělat, protože jak Sv. otec Benedikt XVI. dne 21. 5. 2012 prohlásil, „zlo chce ovládnout svět a je nezbytné vstoupit do boje proti němu“.

Festival se koná od 13. do 19. srpna. Je to týden, ve kterém máme krásné církevní svátky. V pondělí 13. je fatimský den, který již tradičně v Opavě (také v Brně a v Praze) u františkánů slavíme, v úterý 14. je památka velkého bojovníka za pravdy víry a mravnost sv. Maxmiliána Marii Kolbeho a ve středu 15. ten nejkrásnější mariánský svátek, Nanebevzetí Panny Marie. Proč je festival naplánován zrovna na tyto dny, snadno si domyslíme. Mají také dobrého režiséra, i když tyto akce jsou špatné v každou dobu. Nenechme si národ a především Prahu dále znešvecovat a uvrhovat stále víc do bahna smilstva, lži a podvodu.

Kdysi se říkalo, že Praha je matkou měst, a myslelo se to v dobrém, ale to dnes neplatí. Dnešní Praha je matkou a stře-

dem smilstva, korupce a organizovaného zločinu. (Pohled zahraničních reportérů ČTV.) V tomhle předčí mnohé evropské státy. Praha má také velký dluh vůči Panně Marii pro svržení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v roce 1918. Válkou prošla (bohudík) jenom se škrábcem oproti jiným evropským městům nebo Lidicím, v kterých také v roce 1918 „pokrokoví“ obyvatelé vyházeli kříže z domů na hnojiště, a jak dopadli, všichni víme (dokument ČTV). Jistě tato událost byla a je stále strašná, ale víme dobře, že když se člověk postaví proti Bohu, Bůh se v respektu k jeho svobodě od něho odvrátí, a konce jsou nedozírné. Třeba v dalších generacích. Nevarovala snad již P. Maria ve Fatimě v r. 1917, že když se lidstvo neobrátil, bude další válka, a ještě horší? A lidé stále ve své pýše házejí klacky Bohu pod nohy.

O festivalu je již mnoho debat a článků na internetu a je politováníhodné, že také křesťansky smýšlející, praktikující lidé jsou ochotni a připraveni tuto akci podpořit: i když pomoc jistě část těchto lidí potřebuje, ale v podstatě jde o manifestaci k popření přirozeného a mravního způsobu života. Otče kardinále Dominiku, nemůžu Vás žádat, ale můžu Vás prosit, udělejme s tím něco pro náš národ, Vy jako hlava církve v naší zemi, a my věřící, kterých je stále ještě dost. Myslím, že by bylo krásné vyzvat věřící a lidi v ce-

lém národě, kterým tato událost není lhotejná, v pastýřském listě (škoda, že ho všichni kněží nečtou) k modlitbám a adoracím před vystavenou Nejsvětější svátostí (zřejmě nejlépe na svátek P. Marie a v sobotu, kdy má probíhat hanebný pochod Prahou) za národ, za zdravé rodiny založené na řádném manželství muže a ženy a za život počatých dětí. Myslím, že bl. matka Tereza řekla: „Národ, který zabíjí nenarozené děti, nemá budoucnost.“ Dovedeme si představit, jaká je to síla? Jistě by tohle Bůh nemohl nevslyšet. Ale čas a způsob musíme jistě nechat na něm. Bůh má svůj harmonogram a kalendář. V tom týdnu mají také setkání mladí ve Žďáru, je to dobře, protože především oni si budují svoji budoucnost. Prosím, vyzvěte je také k modlitbě na tento úmysl. Také některé křesťanské skupiny plánují protiofenzívu a manifestace proti Prague Pride, hlavně v den pochodu. Je to od nich sice pěkné, že jim tato situace není lhotejná, ale bude to žít jenom zlo a nevráživost od účastníků pochodu a výsledek pro dobrou věc bude pramalý. Je to něco jiného, než „Pochod pro život“, který byl pěkný a má svůj velký význam. Spojme se v modlitbě, udělejme svůj díl a Bůh udělá také svůj.

Možná, že již máte nějaký plán, návrhy, myšlenky apod., jistě ve světle Ducha Svatého najdete nejlepší způsob, jak národ oslovit. Určitě to nebude jednoduché, bude to také od Vás vyžadovat odhodlanost a odvahu neohroženě a jasně pojmenovat věci pravými jmény. Ale o to šlo v církvi vždy, protože nejde o nic méně než o spásu duší. Budeme se za Vás modlit a prosit Boha o sílu a dary Ducha Svatého. Děkuji za vše, co pro nás děláte, a přeji Vám hodně Božího požehnání a ochrany Panny Marie.

Ve Slavkově dne 11. 6. 2012

Stanislav Kostera

„NĚMECKO PRO PAPEŽE“

Na mediální kampaň, která využívá skandál kolem krádeže a zveřejnění množství dokumentů papeže a Svatého stolce k diskreditaci Benedikta XVI., odpovídá kampaň „Německo pro papeže“. Návrh posílat papeži pohlednice, které mu vyjadřují podporu, se setkal s nevšedním zájmem nejen v Německu, ale také ve Francii, Itálii, Polsku a v USA. Německá pohlednice byla proto přeložena do různých jazyků. Na pohlednici je text: „Svatý otče, stojíme za tebou!“ Akce zapůsobila jako blesk.

Kath-net

dopolední modlitbu hodin podle ambrosiánské liturgie. Chtěl jsem zdůraznit hodnotu celibátu a zasvěceného panenství, jež byla tak drahá svatému Ambrožovi. Celibát a panenství jsou v církvi zářivým znamením lásky k Bohu a k bližním, jež pramení z důvěrného vztahu ke Kristu v modlitbě a vyjadřuje se naprostým sebedarováním.

Velkým nadšením se vyznačovalo setkání na stadionu „Meazza“, kde jsem prožil přijetí množstvím rozradostněných chlapců a děvčat, kteří letos přijali nebo přijmou svátost biřmování. Důkladná příprava této manifestace, typické texty a modlitby, jakož i choreografie toto setkání ještě více zvýraznily. Ambrosiánskou mládež jsem vyzval, aby řekla své svobodné a uvědomělé „ano“ k Ježíšovu evangeliu a přijala dary Ducha Svatého, které umožňují stát se křesťany, žít evangelium a být aktivními členy společnosti. Povzbudil jsem mladé, aby se věnovali zejména studiu a velkorysým službám bližním.

Setkání s představiteli institucí, podnikateli i pracujícími a se světem kultury a výchovy milánské a lombardské společnosti mi umožnilo poukázat na význam, jaký má zákonodárství a činnost státních institucí při službě a všestranné obraně člověka, počínaje právem na život, jehož potlačení nemůže být nikdy dovoleno, a uznáním identity rodiny založené na manželství mezi mužem a ženou konče.

Po tomto posledním setkání věnovaném diecézi a městu jsem se odebral na velké prostranství v severní čtvrti Bresso, kde jsem se účastnil strhujícího vystoupení s rozmanitými svědectvími nazvaného „One world, family, love“. Tady jsem měl to potěšení setkat se s množstvím lidí, pestrou škálou rodin z Itálie a celého světa, které se zde shromáždily už těsně po poledni ve sváteční atmosféře a bezprostřední rodinné vřelosti. V odpovědích na otázky několika rodin, které se týkaly jejich ži-

vota a zkušeností, jsem poukázal na otevřený dialog, který existuje mezi rodinami a církví, mezi světem a církví. Byl jsem hluboce osloven dojemnými svědectvími manželů a dětí z různých kontinentů, která se týkala palčivých témat naší doby, jako jsou ekonomická krize, obtížné sladění pracovní doby a rodinných rytmtů, rostoucí počty rozkolů a rozvodů, ale i existenciální otázky, které se týkají dospělých, mladých i dětí. Rád bych tu připomněl obranu rodinného času, ohroženého jakousi „zvůli“ pracovních závazků: neděle je den Páně i člověka, den, ve kterém všichni mají mít možnost být svobodní, svobodní pro rodinu a svobodní pro Boha. Obranou neděle bráníme svobodu člověka!

Mše svatá v neděli 3. června, závěr VII. Světového setkání rodin, se konala za účasti nezměrného zástupu modlících se lidí, kteří zaplnili veškerou plochu prostranství v Bresso a vytvořili z ní obrovskou katedrálu pod širým nebem také díky reprodukcím překrásných polychromovaných vitráží domu umístěných na pódiu. Před myriádami věřících různých národností a hluboce se účastnících velmi dobře připravené liturgie jsem vyzval k budování církevních společenství, která by stále více napodobovala rodinu, byla schopná odrážet nádheru Nejsvětější Trojice a evangelizovat nejenom slovy, ale vyzařováním, silou žité lásky, protože láska je jedinou silou, která může proměnit svět. Zdůraznil jsem také důležitost triády: rodina, práce a svátek. Tyto tři Boží dary, tři dimenze našeho života, musí být v harmonické rovnováze a budovat tak společnost s lidskou tvář.

Pocituji hlubokou vděčnost za tyto velkolepé milánské dny. Děkuji kardinálu Enniu Antonelli-mu a Papežské radě pro rodinu, všem veřejným představitelům za jejich účast a spolupráci na této události; děkuji předsedovi rady ministrů Italské republiky za účast na nedělní mši svaté.

Chystáme se opět na oslavu významného historického jubilea počátků naší křesťanské historie za situace, kterou ovládli „svévolníci“ a která skýtá důvody spíše k starosti než k radosti. Skutečnost, že to Církev Ježíše Krista v našich končinách neměla, nemá a zřejmě ani v budoucnu nebude mít snadné, jako by předznamenala samé její začátky. Byla to paradoxní situace, když se před více než tisíciletím hlásání evangelia stavěla do cesty nikoliv světská moc, jak tomu bylo namnoze v prvních křesťanských staletích, ale samotní křesťané.

Odvěký Nepřítel Boha a lidí nedal pokoj. Když nenacházel spojence v těch, kteří mají trůn a moc, hledal ji jinde. Samotná dvojice věrozvěstů mu byla pro jejich čistotu, hlubokou víru a obětavou lásku nedostupná. Příkladní Kristovi apoštolové se nezajímali o jeho nabídky. Naopak. Pro Krista a evangelium se dokázali zřici svého významného postavení, moci i bohatství a osvědčili přitom neobyčejnou lásku, obětavost a neúnavnou horlivost, která také přinesla nesmírné plody, a to nejen na poli evangelizace. Dábel si uměl najít své spojence mezi samotnými pastýři a služebníky evangelia v někdejších

„Sídle boha nebes“ a využil k tomu svou osvědčenou infekci pýchy, závisti a moci.

Škoda, že při návštěvě takových míst, jako jsou Mikulčice, se můžeme už jen hluboce sklonit před památkou našich předků. Stopy po nich a jejich díle musíme po více než tisíci letech jen vyhrabávat z bahna, ale i tak žasneme nad tím, jak zde generace nově získané pro Krista osvědčily svou víru tím, co dokázaly vytvořit a vybudovat ve velice krátké době. Sídlo s více než tuctem chrámů, obývané zručnými mistry všech druhů umění muselo být velkou chloubou svatých věrozvěstů. Není to ovšem jediný příklad z naší historie, za kterým se už můžeme ohlížet jen s nostalgií.

Cyriometodějské jubileum příštího roku může být pro nás dobrou příležitostí, abychom se poučili od učitelky života, jaká je skutečná pravda a nauka historie, a to nikoliv proto, že by se historie opakovala, ale proto, že nic z toho, co bylo během časů tu či onde zaseto, se neztrácí a umí dříve či později vyklíčit a přinést podle své povahy buďto požehnané, nebo naopak neblahé ovoce. Poučení Knihy moudrosti zůstává v platnosti i pro nadcházející období.

-lš-

A znovu srdečně děkuji nejruznějším institucím, které velkoryse spolupracovaly se Svatým stolicem a milánskou arcidiecézí na organizaci tohoto setkání, jež bylo pastoračně i církevně úspěšné a mělo velký ohlas na celém světě. Přivedlo totiž do Milána více než milion lidí, kteří po několik dní mírumilovně zaplňovali ulice a svědčili o kráse rodiny jakožto naděje lidstva.

Světové setkání v Miláně je tak výmluvnou „epifanií“ rodiny, která se představila v různých svých výrazů, ale také v jedinečnosti své bytostné identity: totiž jako společenství lásky, založené na manželství a povolání být svatyní života, malou církví

a buňkou společnosti. Z Milána bylo do celého světa vysláno poselství naděje, tvořené živými zkušenostmi: žít věrnou lásku „navždy“ v otevřenosti k životu je možné a radostné, i když náročné. Rodiny se mohou podílet na poslání církve a budování společnosti. Kéž zkušenost učiněná v Miláně s Boží pomocí a pod zvláštní ochranou Panny Marie, Královny rodiny, přinášejí hojné plody na pouti Církve a stane se příslibem rostoucí pozornosti věnované záležitosti rodiny, která je významnou záležitostí člověka a civilizace. Děkuji.

Bollettino Vaticano
6. června 2012
Překlad -lš-

Nadešla doba prázdnin, dovolených, oddechu a odpočinku.

Mnohý z nás změní na určitou dobu místo pobytu, někdy i podnebí a způsob života. Po celoroční námaze máme na to nárok. Měli bychom přitom pamatovat na obě složky naší lidské bytosti. Nejen tělo, ale i duše má nárok na změnu prostředí. Zotavení těla velmi závisí od zotavení duše. Dopřejte své duši výlet na opravdu čerstvý a nadmíru zdravý vzduch. Máme pro vás tuto nabídku: Dopřejte jí výlet na horu Blahoslavenství. Je to krásné místo s působivou vyhlídkou na jezero Genezaretské, ale především s výhledem na ono kouzelné Ježíšovo království, ve kterém jsou připraveny pro jeho pravoplatné obyvatele podmínky pro opravdové, tak vyhledávané štěstí.

V posledních číslech Světa jsme dali několikrát slovo americkému biskupovi Fultonu Sheenovi a vybrali některé z jeho velmi populárních promluv a kázání. Mezi mnoha jinými biskupy se vyznamenal tím, že se s neobyčejnou pílí a působností věnoval evangelizační aktivitě, kterou praktikoval jak svou spisovatelskou činností, tak nesčetnými vystoupeními v rozhlasu a v televizi. Jeho nejznámější program *Život je živé slovo*, který byl vysílán v letech 1951–1957, sledovalo více než 30 milionů diváků. F. Sheen se narodil v roce 1885 jako nejstarší ze čtyř synů. V roce 1919 přijal kněžské svěcení a od roku 1951 byl pomocným biskupem v New Yorku. Zemřel 9. prosince 1979. V současné době probíhá proces jeho blahorečení. Benedikt XVI. s ním spolupracoval na 2. vatikánském koncilu. Vyslovil obdiv nad jeho evangelizační činností: *Ne vím, kolik lidí přivedl k víře, ale muselo jich být tisíce a tisíce. Nevynechal žádnou příležitost, aby někoho nepřivedl k víře.*

Jeho velmi působivou promluvu o osmeru blahoslavenství vám posíláme pro dovolenou vaší duše jako trvale prostřený

Na slovíčko

švédský stůl i jako návod a nástroj k zaručeně účinné duchovní rehabilitaci. Úspěch závisí na tom, zda se Božskému Učíteli zcela bezvýhradně odevzdáte v přesvědčení, že nikdo jiný to s vámi nemůže myslet lépe než on. Odložte všechn strach, ale také všechnu pohodlnost. Nechce po vás nic nemožného, naopak, chce vás tak proměnit, abyste dokázali i nemožné. Můžete mu věřit, tak jak mu věřil otec Jair, jemuž zemřela milovaná dceruška, a nevzdal to, i když ho mnozí odrazovali. Jak příkladně mu také uvěřila dvanáct let nemocná žena, která zcela marně vydala všechno jmění na různou alternativní medicínu: „Stačí mi, když se ho dotknu, docela tajně a docela zadarmo“, a vidíte, vyšlo jí to, a dokonce byla za to veřejně pochválena.

Jak bychom vůbec mohli nedůvěřovat tomuto Dobrodinci, který má nejen tak dobré srdce, ale také srdce tak moudré a všemohoucí! Když vám dává osm tak jednoduchých rad, jak se stát opravdu šťastným, nezhazujte tuto příležitost.

Lidé v jeho době neměli ve srovnání s dnešními podmínkami zdaleka tolik příležitostí k hledání falešného štěstí, ale jak vidíte, zdály se jim Ježíšovy prosté návody stejně nepřijatelné jako dnešním generacím. Ale Boží Syn, který nás bude soudit za každé prázdné slovo, jistě velice důkladně vážil každé svoje slovo, které vydá za celé svazky lidských slov. Chcete-li se vrátit z dovolené opravdu jako vyměnění, dopřejte své ubohé uspěchané duši tolik klidu a času, aby se mohla vyrovnat s tím, že Ježíš uvažuje jinak než my, ale nemyslí přitom na nic jiného než na naše nejvyšší blaho. On opravdu chce, abychom si už tady na zemi zvykli na opravdové štěstí, protože žádné jiné, umělé a falešné, v nebi nebude. Kdo je zvyklý jenom na náhražky, žije, jako by žádné nebe nebylo.

Jeho království opravdu není z tohoto světa, ale to vůbec neznamená, že nemůže být na tomto světě. Ono není z tohoto světa, protože je z Boha, je z jeho srdce a podle jeho srdce. Není to jeho vina, že žijeme ve zpackaném světě. Sami jsme si ho zpackali a musíme být nekoneč-

LITURGICKÁ ČTENÍ -

dokončení ze str. 3

na zem a pověděla mu celou pravdu. On jí na to řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď zdráva, zbavena svého neduhu!“ Zatímco ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagogy se zprávou: „Tvá dcera umřela. Proč ještě Mistr obtěžuješ?“ Ježíš zaslechl, co se tu mluvilo, a řekl představenému synagogy: „Neboj se, jen věř!“ Nedovolil nikomu, aby šel s ním, jenom Petrovi, Jakubovi a jeho bratru Janovi. Přišli k domu představeného synagogy a viděli tam rozruch, lidi, jak pláčou a velmi naříkají. Vešel dovnitř a řekl jim: „Proč jste tak rozrušení a pláčete? Dítě neumřelo, jenom spí.“ Posmívali se mu. On však všechny vykázal ven, vzal s sebou otce dítěte i matku a své společníky a šel do světnice, kde dítě leželo. Vzal jí za ruku a řekl: „Talitha kum!“, to znamená: „Děvče, říkám ti, vstaň!“ Děvče ihned vstalo a chodilo - bylo jí dvanáct let. Lidé byli úžasem jako bez sebe. Ježíš jim přísně přikázal, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl jim, aby jí dali jíst.

ně vděční a šťastní, že se k nám neobrátí zády, ale radi nám docela upřímně, jak se v tomto zpackaném světě zařídí, abychom mohli prožívat to, k čemu nás stvořil. On to přece musí vědět velice přesně.

Kdy jindy než na dovolené máte dostatek času, abyste si s Pánem Ježíšem o těchto věcech promluvili upřímně, v klidu, z očí do očí. Tady není řeč o neúprosných příkázáních. Jsou to vzácné rady, prozrazující tajemství. A pokud se vám zdá, že je to na vás příliš, povězte mu, že jeho rady jsou pro vás zatím těžké a nepochopitelné, zeptejte se ho, proč na nich tak trvá. Troufáte si mu nevěřit, když vám řekne, že je to z lásky k vám? Jen uvažte, jak dalekou cestu musel vykonat, aby se s námi setkal, co všechno on musel zanechat a opustit, aby nám sám na sobě prakticky ukázal, jak uskutečňovat to, co vám radí.

Máme jedno užitečné doporučení. Nemusíte nejdříve zmáhat první polovinu každé Ježíšovy věty jako velikou překážku. Začínějte od té druhé poloviny. Když domyslíte do všech důsledků, jak veliké a významné je to, co vám božský Učitel slibuje a zaručuje, budete nakonec ochotni překovat jakoukoliv překážku.

Je tu ještě jedna významná okolnost. Ta zaslíbená a opravdová blaženost má také jednu obrovskou přednost: na rozdíl od „štěstí“, které nabízí tento svět a které je vesměs založeno na sobectví, vaše štěstí podle Ježíšova štěstí nejen že se neuskutečňuje na úkor druhých, ale naopak, právě slouží k blaženému soužití všech. Je to projekt zaručený pro lidstvo jako celek. Už se to jednou prokázalo v praxi, byť jen v malém, když si pohané se skrytou závistí ukazovali na křesťany a říkali: Podívejte se na ně, jak jsou šťastní, protože se milují. Viděli na nich, že je přece jen docela možné dosáhnout toho, po čem lidé tak marně touží.

-lš-

Pondělí 2. 7. 2012: 6:05 Octava dies (678. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Elektronická kazatelna **7:00** Pro vita mundi (140. díl): Kostelník František Polster ze Strážnice (1928–2010) **7:40** Post Scriptum s P. Martinem Poživencem, SVD **8:00** Cvrlikání (10. díl): Bokomara **9:15** 22 hláv **10:00** Nedělní čtení: 13. neděle v mezidobí **10:30** Léta letí k andělům (49. díl): P. Josef Koláček, SJ **10:50** Přejeme si... **11:10** Noeland (57. díl) **11:40** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **11:45** Maminčiny pohádky (1. díl): Kukaččí vejce I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Benefiční koncert: Canticum Novum + Nové měchy **13:35** Octava dies (678. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:05** Ester **14:15** Krásy Čech a Moravy (19. díl): Loket **14:45** Noční univerzita: Přístupové cesty Zlého – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm **16:05** Mikroregion východní Slovácko: Suchá Loz **16:15** O Radosti **16:40** Exit 316 MISE: ChatGirls **17:00** NOEparáda (171. díl) [L] **18:05** Abba Otče **18:25** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **18:30** Maminčiny pohádky (2. díl): Kukaččí vejce II. [P] **18:40** CHKO České středohoří: Milešovka – Velemín a okolí **19:00** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA [P] **19:20** Ars Vaticana (4. díl) **19:30** Přejeme si... **19:45** Obec Madunice **20:00** Klapka s... (1. díl): Alenou Krejčovou **21:00** Velká laboratoř pro život – Italská nemocnice v Damašku **21:15** Na koberečku (117. díl) **21:30** Lebo sme Nemci **22:00** Prof. Vladimír Směkal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (1. část) **23:10** Živá historie – Hrad Strečno **23:20** Octava dies (678. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:50** Mikroregion východní Slovácko: Suchá Loz **0:05** Kulatý stůl: Astronomie dnes s dr. Grygarem a prof. Stuchlíkem **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 3. 7. 2012: 6:05 Mikroregion východní Slovácko: Suchá Loz **6:15** Má vlast: Štípa **7:40** Cesta k andělům (32. díl): Antonín Randa **8:30** Misie skrze svědectví **9:20** Budu pomáhat: Domov Sue Ryder: Domov pro seniory **9:35** Poselství svatých: Papež Jan XXIII. **9:45** Klub Valdocco **10:00** Octava dies (678. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** prof. Vladimír Směkal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (1. část) **11:40** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **11:45** Maminčiny pohádky (2. díl): Kukaččí vejce II. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (10. díl): Dechovka **12:35** Eucharistie: Svátek nekvašených chlebů **13:05** V zákulisí **13:35** Labutí sen o duši **14:25** Kulatý stůl: Astronomie dnes s dr. Grygarem a prof. Stuchlíkem **16:00** Mikroregion východní Slovácko: Suchá Loz **16:10** Přejeme si... **16:25** Uganda, trpící perla Afriky **16:50** 15 let Diecézní charity ostravsko-opavské **16:57** O Adolfině Tačové **17:05** Léta letí k andělům (49. díl): P. Josef Koláček, SJ **17:25** GOODwillBOY VII. (13. díl) **17:55** Noeland (57. díl) **18:25** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **18:30** Maminčiny pohádky (3. díl): Modré z nebe [P] **18:40** Hermie a lhářka Flo **19:10** Velká laboratoř pro život – Italská nemocnice v Damašku **19:20** Budu pomáhat: Domov Sue Ryder: Domov pro seniory **19:30** Gospelový sborník **19:40** Zpravodajské Noeviny: 3. 7. 2012 [P] **20:00** Misie naživo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB **21:00** Exit 316 MISE: ChatGirls **21:20** Přejeme si... **21:40** Zpravodajské Noeviny: 3. 7. 2012 **22:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (60. díl) **23:10** Ars Vaticana (4. díl) **23:20** Post Scriptum s P. Martinem Poživencem, SVD **23:40** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **0:05** Naše peníze, jejich osud **0:55** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 4. 7. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 7. 2012 **6:20** Noční univerzita: Bůh nikomu nestrání – P. Petr Karas **7:20** Poutní místo Starý Bohumín **7:30** 22 hláv **8:10** Noeland

(57. díl) **8:40** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **8:45** Ars Vaticana (4. díl) **8:55** Průmyslové muzeum Mladějov na Moravě a Mladějovská průmyslová dráha **9:20** Jaroslav Sucháček **9:30** Misie naživo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB **10:30** Drslavice [P] **10:40** Večer chval: Karel Řežábek **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s... (1. díl): Alenou Krejčovou **13:05** Poselství svatých: Papež Jan XXIII. **13:15** Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách **13:40** Národní kámen **14:20** Hlubinami vesmíru s dr. Janem Vondrákem **15:00** Na koberečku (117. díl) **15:10** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **15:40** Zpravodajské Noeviny: 3. 7. 2012 **16:00** NOEparáda (171. díl) **17:05** Exit 316 MISE: Star Dancers [P] **17:25** Terra Santa News: 4. 7. 2012 [P] **17:50** Octava dies (678. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:25** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **18:30** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku [P] **18:40** Bol som mimo: Peter Lipták **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** BET LECEM – vnitřní domov (5. díl): Roberto Scavino [P] **20:15** Drslavice **20:25** prof. Vladimír Směkal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (2. část) [P] **21:25** Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylkovke **21:45** Vyznání **22:00** Historie československého vojenského letectví (9. díl) [P] **22:30** Milovat až do zabudnutia **23:20** Velká laboratoř pro život – Italská nemocnice v Damašku **23:30** Krásy Čech a Moravy (19. díl): Loket **0:05** Má vlast: Štípa **1:25** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 5. 7. 2012: 6:05 Drslavice **6:15** Národní kámen **7:00** BET LECEM – vnitřní domov (5. díl): Roberto Scavino **7:15** Platinové písničky (10. díl): Dechovka **7:45** Vyznání **7:55** Děti Ventanas **8:20** Cvrlikání (1. díl): Tempo di Vlak **9:25** Poselství svatých: Papež Jan XXIII. **9:35** Terra Santa News: 4. 7. 2012 **10:00** Kulatý stůl: Astronomie dnes s dr. Grygarem a prof. Stuchlíkem **11:30** Ester **11:40** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **11:45** Maminčiny pohádky (4. díl): O červeném balónku **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Má vlast: Štípa **13:30** O Václavovicích **14:10** Přejeme si... **14:25** Klapka s... (1. díl): Alenou Krejčovou **15:30** Na La Salette s Boženou Rajnušovou **16:00** Zpravodajské Noeviny: 3. 7. 2012 **16:15** V zákulisí [P] **16:45** Eucharistie: Poslední večeře [P] **17:15** Pro vita mundi (139. díl): Nejstarší oratorián Vojtěch Zezulka **17:40** Bubnování s Čtyřlístkem **18:00** Hermie a lhářka Flo **18:25** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **18:30** Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. [P] **18:40** Cesta k andělům (32. díl): Antonín Randa **19:30** Budu pomáhat: Dům tří přání o. s. [P] **19:40** Ars Vaticana (5. díl) **20:00** Jak potkávat svět (4. díl): s Václavem Hudečkem **21:25** Kus dřeva ze stromu: Habr [P] **21:40** Post Scriptum s Maxem Kašparů **22:05** Přejeme si... **22:20** Octava dies (678. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:50** Svatováclavský pohár 2010 **23:00** Až na konec světa **0:05** Outdoor Films (5. díl) **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 6. 7. 2012: 6:05 Poutní místo Starý Bohumín **6:15** Velká laboratoř pro život – Italská nemocnice v Damašku **6:25** NOEparáda (171. díl) **7:30** Noeland (55. díl) **8:00** Krásy Čech a Moravy (19. díl): Loket **8:30** Ponašimu **8:45** Prof. Vladimír Směkal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (1. část) **10:00** Na koberečku (117. díl) **10:10** Klapka s... (1. díl): Alenou Krejčovou **11:10** GOODwillBOY VII. (13. díl) **11:40** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **11:45** Maminčiny pohádky (5. díl): O Heřmanovi a jedovatém býlí I. **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Netradičně do Svaté země: březen 2011 **13:00** Ars Vaticana (4. díl) **13:10** BET LECEM – vnitřní domov (5. díl): Roberto Scavino **13:25** Drslavice **13:40** Velkomoravský koncert (II. část) **14:50** Pilátova amnestia **15:15** Národní kámen **16:00** 22 hláv **16:40** Přejeme si... **16:55** Misie naživo:

s P. Antonem Odrobiňákem SDB **18:00** Vlci v Lužici **18:30** Maminčiny pohádky (6. díl): O Hejtmánovi a jedovatém býlí II. [P] **18:40** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **18:45** Melódia dúhy **19:00** Kus dřeva ze stromu: Habr **19:15** Dědictví **19:45** Hradčovice [P] **20:00** Noemova pošta: červenec [L] **21:30** Na koberečku (117. díl) **21:40** 15 let Diecézní Charity ostravsko-opavské **21:55** Nedělní čtení: 14. neděle v mezidobí [P] **22:25** Přejeme si... **22:40** Cesta k andělům (32. díl): Antonín Randa **23:35** Historie československého vojenského letectví (9. díl) **0:10** V zákulisí **0:40** Eucharistie: Poslední večeře **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 7. 7. 2012: 6:05 Drslavice **6:15** Post Scriptum s Maxem Kašparů **6:35** V zákulisí **7:05** Eucharistie: Poslední večeře **7:35** Živá historie – Hrad Strečno **7:45** BET LECEM – vnitřní domov (5. díl): Roberto Scavino **8:00** Vše pro mého krále a královnu **8:35** Poselství svatých: Papež Jan XXIII. **8:45** Přejeme si... **9:00** Noeland (55. díl) **9:30** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **9:35** Hermie a lhářka Flo **10:05** GOODwillBOY VII. (13. díl) **10:35** NOEparáda (171. díl) **11:35** Exit 316 MISE: Star Dancers **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:15** Velká laboratoř pro život – Italská nemocnice v Damašku **12:25** Nedělní čtení: 14. neděle v mezidobí **12:55** Přejeme si... **13:10** Uganda, trpící perla Afriky **13:40** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (60. díl) **14:50** Ester **15:00** Platinové písničky (10. díl): Dechovka **15:35** Terra Santa News: 4. 7. 2012 **16:00** Drslavice **16:10** Misie na živo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB **17:15** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **17:35** Pro vita mundi (126. díl): Pavel Tunák I. **18:25** Sedmihlásky: Idě chlop do hory **18:30** Maminčiny pohádky (6. díl): O Hejtmánovi a jedovatém býlí II. **18:40** Krásy Čech a Moravy (20. díl): Západní Čechy [P] **19:25** Nedělní čtení: 14. neděle v mezidobí **20:00** Cesta k andělům (36. díl): Karel Herbst **20:50** O létajícím faráři [P] **21:00** Hlubinami vesmíru s... I. díl [P] **21:40** Jezuité o: Ignác z Loyoly **22:05** Ukrajinská naděje **22:35** Budu pomáhat: Dům tří přání o. s. **22:45** Noční univerzita: Přístupové cesty Zlého – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. **0:05** Benefiční koncert: Canticum Novum + Nové měchy **1:30** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 8. 7. 2012: 6:15 Nedělní čtení: 14. neděle v mezidobí **6:45** Ars Vaticana (5. díl) **7:00** Jak potkávat svět (4. díl): s Václavem Hudečkem **8:20** Rodina je... **8:55** Misie naživo: s P. Antonem Odrobiňákem SDB **10:00** CHKO České středohoří: Milešovka – Velemín a okolí **10:30** Mše svatá z Terchové/SK/[L] **11:45** Na koberečku (117. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:25** Zpravodajské Noeviny: 3. 7. 2012 **12:40** Terra Santa News: 4. 7. 2012 **13:05** Platinové písničky (11. díl): Dechovka [P] **13:40** Cesta k andělům (36. díl): Karel Herbst **14:30** Budu pomáhat: Dům tří přání o. s. **14:40** prof. Vladimír Směkal, CSc. – Hledání a respektování pravdy (2. část) **16:00** Abba Otče **16:20** Hermie a ustrašený pavouk [P] **16:50** Sedmihlásky: Sadila sem hrušku v humně **17:00** Noeland (6. díl) [P] **17:25** Misie naživo: Praga – Haiti **18:30** Exit 316 MISE: Star Dancers **19:00** BET LECEM – vnitřní domov (5. díl): Roberto Scavino **19:15** Obec Banka **19:25** Poselství svatých: Thomas Merton [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Má vlast: Slavnostní koncert Moravské filharmonie z Arcibiskupského paláce v Olomouci **21:00** Octava dies (679. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **21:30** Světéc dvou národů **22:05** Outdoor Films (5. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Ars Vaticana (5. díl) **0:15** Nedělní čtení: 14. neděle v mezidobí **0:45** Poslech Radia Proglas [L].

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA ČERVENEC 2012

Všeobecný: Aby každý mohl pracovat v bezpečných podmínkách.

Misijní: Aby křesťanští dobrovolníci v misijních územích svědčili o lásce Kristově.

Úmysl našich biskupů: Úmysl našich biskupů: Za prohloubení vztahu k birmovacím patronům, kteří nás provázejí na cestě k Bohu.

Srdčně zveme na **LIDOVÉ MISIE, které povede P. Anthony Saji VC, indický misionář působící ve východní Africe.** Uskuteční se ve dnech **9. - 11. července 2012 v bazilice Navštívení Panny Marie ve Frýdku-Místku.**

Denně od 17.30 hod. do cca 20.00 hod. promluva a mše svatá. **Témata:** Boží láska, víra, rodina, Duch Svátý. V závěru lidových misí mše svatá s modlitbou za uzdravení.

Informace na tel. 606 627 636 nebo na www.cz.frbill.net.

9. 7. 2012 začíná kurz BYT SAMA SEBOU, jedinečná příležitost pro dívky ve věku **12–18 let**, jak prožít krásný prázdninový týden plný her a zábavy a přitom získat zdravé sebevědomí a uvědomit si svou jedinečnost. V rámci tohoto preventivního programu sociální rehabilitace mají účastnice možnost zjistit, v čem jsou dobré, za co se mohou pochválit a co naopak by mohly na sobě změnit k lepšímu. Program je v souladu s učením katolické církve. Vzhledem k tomu, že tento program je jako sociální služba zařazen do individuálního projektu Jihomoravského kraje, jsou tyto kurzy nyní pro klienty **zdarma. Bližší informace a přihlášky je možné získat na adrese:** CENAP – Centrum naděje a pomoci, Vodní 13, 602 00 Brno • tel. 543 331 472 • <http://www.cenap.cz/nactileti.php>.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

30. ČERVNA – 7. ČERVENCE 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 7.		PO 2. 7.		ÚT 3. 7.		ST 4. 7.		ČT 5. 7.		PÁ 6. 7.		SO 7. 7.			
Antifona	812	912	826	928	1673	1892	1722	1941	1722	1941	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	1673	1893	1415	1590	1420	1595	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	1413	1588	1416	1591	1421	1595	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	813	914	813	914	813	914	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1674	1894	1416	1591	1421	1596	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	702	792	831	933	1413	1588	1416	1592	1421	1596	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	1675	1894	1724	1943	1422	1596	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	702	792	832	934	1413	1588	1416	1592	1422	1597	1426	1601	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	792	890	862	967	1264	1402	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	1422	1597	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	1265	1403	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	1676	1895	865	970	1422	1597	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	702	792	835	938	1413	1588	865	970	1422	1597	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 30. 6.															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1413	1589	1423	1598	1423	1598	900	1007	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	1413	1588	1719	1937	1424	1599	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	1678	1897	1719	1937	1729	1947	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1680	1900	1424	1599	1424	1599	903	1011	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	702	792	702	793	840	943	1413	1589	1420	1594	1424	1599	904	1012	703	793
Prosby	811	911	826	927	841	944	1681	1900	1425	1600	1425	1600	904	1012	918	1028
Záv. modlitba	702	792	702	792	841	944	1413	1588	1422	1597	1422	1597	1426	1601	703	794
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 1. 7. – 13. neděle v mezidobí

1. čt.: Mdr 1,13–15; 2,23–24
Ž 30(29),2+4.5–6.11+12a+13b
Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*)
2. čt.: 2 Kor 8,7.9.13–15
Ev.: Mk 5,21–43
Slovo na den: **Proč jste tak rozrušení?**

Pondělí 2. 7. – ferie

1. čt.: Am 2,6–10.13–16
Ž 50(49),16bc–17.18–19.20–21.22–23
Odp.: 22a (*Uvažte to, kdo zapomináte na Boha!*)
Ev.: Mt 8,18–22
Slovo na den: **Syn člověka nemá, kam by hlavu položil.**

Úterý 3. 7. – svátek sv. Tomáše

1. čt.: Ef 2,19–22
Ž 117(116),1.2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Jan 20,24–29
Slovo na den: **Podívej se na mé ruce.**

Středa 4. 7. – nez. pam. sv. Prokopa nebo sv. Alžběty Portugalské (v Čechách: památka sv. Prokopa)

1. čt.: Am 5,14–15.21–24
Ž 50(49),7.8–9.10.11.12–13.16bc–17
Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)
Ev.: Mt 8,28–34
Slovo na den: **Ježíšovi naproti.**

Čtvrtek 5. 7. – slavnost sv. Cyrila a Metoděje

1. čt.: Iz 61,1–3a
Ž 117(116),1.2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 2 Kor 4,1–2.5–7
Ev.: Lk 10,1–9
Slovo na den: **Ježte, co vám předloží.**

Pátek 6. 7. – nez. pam. sv. Marie Gorettiové

1. čt.: Am 8,4–6.9–12
Ž 119(118),2.10.20.30.40.131
Odp.: Mt 4,4 (*Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.*)
Ev.: Mt 9,9–13
Slovo na den: **Milosrdenství chci, a ne obět.**

Sobota 7. 7. – nez. sobotní pam. Panny Marie

1. čt.: Am 9,11–15
Ž 85(84),9.11–12.13–14
Odp.: srov. 9 (*Hospodin mluví svému lidu o pokoji.*)
Ev.: Mt 9,14–17
Slovo na den: **Hosté na svatbě.**

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

**KTERAK POZNÁVALA CTIHODNÁ
ANNA KATEŘINA EMMERICOVÁ OSTATKY SVATÝCH**
Podle zápisků Poutníkových uspořádal P. K. E. Schmogor C.SS.R.

• Přeložil P. Matěj Fencel

Se světlem prorocství byla A. K. Emmerichové udělena schopnost vnějšími smysly rozlišovat vše, co je svaté. Tak například poznávala sluchem, že zvuk posvěcených zvonů se liší podstatně od kteréhokoliv sebelibozvučnějšího tónu. Chutí pocítila, je-li voda posvěcena, a rozeznala ji od vody neposvěcené tak jistě a hmatatelně, jako jiný člověk rozezná víno od vody. Kostí svatých poznávala čichem tak patrně jako zrakem nebo hmatem, dotkla-li se jich. Právě o poznávání ostatků mnoha svatých pojednává tato kniha, která byla vytištěna po mírné jazykové korekci dle vydání Marty Floriano-ve ve Staré Říši z r. 1926.

MICHAEL s.a. • Brož., A5, 188 stran, 180 Kč

**TEOLOGIE TĚLA PRO ZAČÁTEČNÍKY • STRUČNÝ
ÚVOD DO SEXUÁLNÍ REVOLUCE JANA PAVLA II.**

Christopher West • Z angličtiny přeložili Jana Prudká a Karel D. Skočovský

Teologie těla – název souboru promluv Jana Pavla II. o lásce, manželství, sexualitě a odpovědném rodičovství – je mnohými považována za skutečnou revoluci v katolickém chápání světa a člověka. Přesto však zůstává velké části křesťanů naprosto neznámá.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Není snadné přečíst a do všech důsledků pochopit knihu o téměř 600 stranách, psanou hutným filosofickým stylem. Je to, jako když se vydáváme do neprobádané krajiny: potřebujeme průvodce. A právě proto vznikla tato kniha.

Paulínky • Druhé vydání
Brož., 135x205 mm, 144 stran, 175 Kč

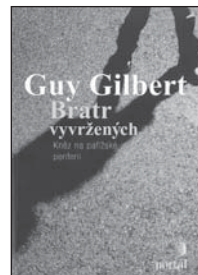

BRATR VYVRŽENÝCH

Guy Gilbert • Z francouzštiny přeložila Eva Špinková

Legendární kniha známého francouzského apoštola delikventní mládeže uvádí čtenáře do začátků jeho působení v 70. a 80. letech 20. století v Paříži, v devatenáctém obvodu. Guy Gilbert pochopil, že o práci mezi mládeží není třeba mluvit, ale že je třeba mezi mladými žít, poznat je, naslouchat jim, stát se jedním z nich. Většinová společnost na ně reagovala strachem a pohrdáním, mladí se naopak propadali do zoufalství a beznaděje, jejichž krajní podobou bylo násilí. Kniha není jen dobovým svědectvím o jednom výjimečném knězi, podává také plastický obraz okrajové mládeže, který zůstává silnou inspirací pro dnešek. Předkládá galerii postav a lidských osudů, mnohdy i velice dramatických. Najdeme tu však i příběhy o nalezeném východisku a obnovené naději na nový život.

Portál, s. r. o. • Druhé vydání
Brož., A5, 94 stran, 179 Kč

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.